

Η ΑΘΗΕΝΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΕΝΟΥ • ΤΕΥΧΟΣ 13 • ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 2009

Η ΑΘΗΕΝΟΥ ΔΙΕΚΔΙΚΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΑΘΗΕΝΟΥ - ΠΥΡΟΪ - ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ
ΛΥΤΡΑΣ: 80
ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ
ΒΙΟΠΑΛΗ

« « « Σελ. 20

ΠΡΟΣΦΥΓΟΥΛΕΣ
ΣΤΗΝ ΑΘΗΑΙΝΟΥ

« « « Σελ. 18

ΦΥΛΑΚΙΟ
ΟΞΟΥ
Ορθοδοξία
Φλουρέντζου,
η πρωίδα
της διπλανής
πόρτας

« « « Σελ. 8

Η Αθηένου απέκτησε το δικό της Μουσείο

Ο μεγαλύτερος Αγροτικός Δήμος της Κύπρου, το κεφαλοχώρι της Μεσσαρίας, απέκτησε στις 3 Ιουλίου το δικό του Δημοτικό Μουσείο. Ένα Μουσείο αντάξιο της φήμης της Αθηένου, ένα Μουσείο που προβάλλει την πλούσια πολιτιστική κληρονομιά του Δήμου μας. Το Μουσείο που είναι μέρος του Καλλινίκειου Δημοτικού Μεγάρου, αποτελείται από το αρχαιολογικό, βυζαντινό και εθνογραφικό τμήμα. Τα εγκαίνια τέλεσε ο Υπουργός Συγκοινωνιών και Έργων κ. Νίκος Νικολαΐδης στην παρουσία του Μητροπολίτη Τριψιθύντος κ. Βαρνάβα. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι Βουλευτές της επαρχίας μας, εκπρόσωπος του επάρχου. Μαλλουρίδης, οιμεγάλοι ευεργέτες της Αθηένου πατέρας Καλλίνικος και Νίκος Μουγιάρης ο οποίος ήρθε από την Αμερική για τα εγκαίνια του Μουσείου, Δήμαρχοι, Κοινοτάρχες, Υπηρεσιακοί του κράτους, εκπρόσωπος του Πανεπιστημίου DAVIDSON της Βόρειας Καρολίνας και εκπαιδευτές δημότες και συνδημότες της Αθηένου.

Περισσότερες λεπτομέρειες για την τελετή των εγκαινίων στις σελίδες 3, 4 και 5.

Η Αθηένου τίμησε τους πρωομάρτυρες του 1974

Την Κυριακή 19 Ιουλίου 2009 οι δημότες της Αθηένου τίμησαν τη θυσία των ηρωομαρτύρων της Αθηένου που σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια της τουρκικής εισβολής. Επιμνημόσυνο λόγο εκφώνησε η συνδημότης μας φιλόλογος - εκπαιδευτικός κ. Χρυστάλλα Κίτα. Μετά τη θεία λειτουργία οι συγγενείς των ηρώων μας, η Τοπική Αρχή, οργανωμένοι φορείς και πλήθος κόσμου μετέβηκαν στο κοινητήριο, όπου τελέστηκε δέηση και κατάθεση στεφάνων στους τάφους των πεσόντων.

Περισσότερες λεπτομέρειες στην τελευταία σελίδα.

Η ζωή μας

Αριστερά: Ξενάγιση παιδιών του προγράμματος Δημιουργικής Απασχολήσης, από το Δρα Μιχάλη Τουμάζου.

Δεξιά: Ομάδα προσκόπων του 68ου συστήματος Αθηένου στο χώρο του πλανητάριου BEGAS.

Περισσότερες εικόνες από τη ζωή στο Δήμο μας στη σελίδα 19

ΣΠΕ ΑΘΗΑΙΝΟΥ
9ης Ιουλίου, 7600 Αθηαίνου,
Τηλ: 24811700, Φαξ: 24811710
E-mail: speath@athienou.coop.com.cy

ΣΠΕ ΑΘΗΕΝΟΥ
για την κοινότητα και τον άνθρωπο

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΚΔΟΣΗΣ ΣΠΕ ΑΘΗΕΝΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΕΝΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ειδήσεις για όσα συνέβησαν στο Δήμο μας.
- σελίδες 3,4,5,6
- Φυλάκιο Οξεύ: Ορθοδοξία Φλουρέντζου, η πρωΐα της διπλανής πόρτας σελίδα 8
- Εκκλησιαστικά θέματα σελίδα 9
- Εκπαιδευτικά θέματα και οι δραστηριότητες των σχολείων μας σελίδες 10
- 68ο Σύστημα Προσκόπων Αθηνέου σελίδα 11
- Πολιτιστικά δρώμενα σελίδες 14, 16
- Πρόσωπο: Προσφυγούλες στην Αθήνα σελίδες 18 – 19
- ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΛΥΤΡΑΣ: 80 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΒΙΟΠΑΛΗ σελίδα 20
- ΝΙΚΟΣ ΜΗΝΑΣ: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥ σελίδα 20

ΓΡΑΨΤΕ ΜΑΣ!

Η συντακτική επιτροπή δέχεται κείμενα δημοτών, σωματείων, οργανώσεων, επιστολές, άρθρα και εισηγήσεις τα οποία αφού αξιολογηθούν θα τύχουν δημοσίευσης στην εφημερίδα. Παρακαλούνται οι δημότες να τα αποστέλλουν σε ηλεκτρονική μορφή στην ηλεκτρονική διεύθυνση του Δήμου E-mail: mail@athienou.org.cy ή να τα παραδίουν σε φάκελο στο Δημαρχείο με την ένδειξη «για δημοσίευση στην εφημερίδα Η ΑΘΗΝΕΟΥ».

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ	
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ	
Καλλινίκειο Δημοτικό Μέγαρο	24811370
Κλεάνθειος Κοινωνική Στέγη Ενηλίκων	24522455
Κωνσταντινέλενο Κέντρο Ενηλίκων	24522742
Παιδιοθερεφοκομικός Σταθμός Γ & Ε Ταντή	24523300
Αίθουσα Αθλοπαιδειών	24523520
Κωνσταντίνο Δημοτικό Πάρκο	24524045

Η ΑΘΗΝΕΟΥ

Διμηνιαία έκδοση του Δήμου Αθηένου

Συντακτική Επιτροπή

Σταύρος Ζαννέτου (Συντονιστής)
Ελπίδα Ήλια Ζαννεττίδου
Δέσποινα Ζαννεττίδου Πουγεράση
Χριστίανα Ροκόπου
Κώστας Μαυραγάνης
Φλώρα Καρούσιου
Κατερίνα Ηρακλέους
Δώρα Παπακωνσταντίνου
Ρολάνδος Ιεροδιακούνου
Χρυστάλλα Κίτα

Φωτογραφίες :

Photo smile Χρυστάλλα,
ΦΩΤΟγραφή,
Φωτογένεια

ΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΙΔΕΑ Εκδόσεις – Διαδίκτυο
Τηλ. 22780007

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

«Εμείς»
δημοσιογραφικές υπηρεσίες

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Σ.Χ. ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΛΤΔ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: «Σκορπιστήκαμε απλά οι αναμνήσεις είναι ζωντανές»

ΓΡΑΦΕΙ: Κώστας Σταυρινός

Ουάσιγκτον DC, διαδήλωση στον Λευκό Όίκο για τα δίκαια της Κύπρου
Από αριστερά Λούλλη Ζαννετή, Χρυσός Κίτα, Γιώργος Κεπόλας,
Κώστας Σταυρινός, Γιώργος Ιωσηφίδης.

Ο Πρόεδρος του Athienou Club Βαγγέλης Πουλλόπουλος

είναι πάντα ζωντανές. Θα ήθελα όμως μια μέρα όλοι οι απανταχού Αθηναίτες να βρεθούμε στην Αθήνα γιατί έχω συμμαθητές και φίλους που δεν τους έχω διαπιστεί από τότε που έφυγα.

-Τί γίνεται στη Νέα Υόρκη;

Για δύο τον κόσμο και ειδικά για μας, η 11η Σεπτεμβρίου ήταν μια σημαδιακή μέρα. Όταν τα δίδυμα κτίρια έπεσαν το ένα πίσω από το άλλο, τα βλέπαμε ζωντανά γιατί δουλεύαμε κάτω στο Μανχάταν. Παγιδεύτηκε αρκετός κόσμος εκεί και ανάμεσά τους πολλοί Αθηναίτες. Από μεγάλη τύχη σώθηκε ο συγχωριανός μας Κυριάκος Ράφτης, ο οποίος εγκλωβίστηκε στο 80κοστό όροφο.

-Εδώ στην ξενιτιά ποιο τραγούδι σε αγγίζει περισσότερο;

Μαφιστικά άλατα τραγανώδια του καλύτερου μου φίλου του Γιάννη Πουλλούπουλου και πέρα από αυτά μπορώ να ξεχωρίσω το τραγούδι της Βέρμπο: «Και μια αγάπη μου παιά που ακόμα ζει να ξαναδώται παδικέτις συντροφιές μου και να τα πιούμε και να κλάψουμε μαζί, χωριό μου χωριουδάκι μου και πατρικό σπιτάκι μου».

-Αυτή η συνέντευξη που δίνεις τώρα για την εφημερίδα της Αθηένου θα τη διαβάσουν πλούτοι φίλοι σου πάνω σε αγγίζει πάρα πολλά και μείναμε στις ζένες πατριδές.

Όλοι νοιμίζαμε πως φεύγαμε μόνο

για μερικά χρόνια.

Τελικά ταχρόνια έγιναν πολλά και μείναμε στις ζένες πατριδές.

Δεν περνούμε κι άσχημα εδώ

πέρα. Να είμαστε καλά και να μη ξεχνόμαστε!

-Ταξιδεύεις πολύ συχνά. Η Μελίνα έλεγε «Οσοκιανώς, δεν βρίσκω άλλοι μάνα», μήπως στα ταξίδια σου βρήκες κανένα τόπο που να σε αγγίζει όσο η Αθήνα είναι;

Δε νοιμίζω να υπάρχει άλλος τόπος που να μας γεμίζει όπως η Αθήνα. Εκεί περάσαμε τα πιο ωραία νεανικά χρόνια της ζωής μας, τα αλώνια γεμάτα από παιδιά παίζοντας μπάλα κάλλα διάφορα παιχνίδια. Ήντητα μύριζε γόκλημα και γιασεμά.

-Να μας πεις ένα μεγάλο παράπονο για κάποιον καλό σου φίλο;

Έχω παράπονο από τον Κώστα Σταυρινό και τον Χρυσό Κίτα γιατί ήταν οι υπαίτιοινα έρθουμε στην Αμερική και μετά αυτοί έφυγαν και εμείς μείναμε πίσω.

-Ακόμη δεν το ξέχασες αυτό; Πώς να το ξέχασω; Η τιμωρία σου είναι να έρχεσαι κάθε χρόνο στην Αμερική να μας φέρνεις τα νέα της κωμόπολης.

-Τόσο γλυκεία πιμωρία δεν μου ξανάβαλαν ποτέ! (γέλια) Μήπως τώρα θα ίθελες να απολογηθούμε για κάποια πράγματα που κάναμε, νεαροί τότε στην Αθήνα, εις βάρος κάποιων συγχωριανών μας;

Θα ήθελα να ζητήσω συγνώμη, εκ μέρους όλων μας, στον κ. Αλέξη Χαράχτα και κα Μάρω Μεστάνα. Σε ένα από τα ταξίδια μας για την Αμερική συγγενέις τους από την Αθήνα ζήτησαν να τους στελούν χαλούμια και τυριά. Εμείς, όμως, αντί να τα δώσουμε στον κ. Αλέξη Καϊση και στην κα Μάρω είπαμε ψέματα ότι κατασχέθηκαν στο τελωνείο. Στην πραγματικότητα κάναμε καρπούζ party.

-Θα ήθελες να στείλεις κάποιο μήνυμα στους συγχωριανούς σου;

Θα ήθελα να τους πω όλοι μαζί μπορούμε να δουλέψουμε για να κάνουμε μια Αθήνα πρότυπη την Κύπρο μας.

Η συνέντευξη αυτή μπορούσε να πάρει ώρες, αλλά εδώ πρέπει νε την κλείσουμε γιατί σε λίγο είναι η ώρα που θα μαζευτούμε αρκετοί συγχωριανοί για το βραδινό καφεδάκι μας. Με όλη την αγάπη της πρόεδρος και το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου μας «ΑΤΗΙΕΝΟΥ CLUB OF N.Y.» σας στέλλουμε τα φιλιά μας.

Με την ευκαιρία αυτή σας πληροφορώ ότι βρίσκομαι στα τελευταία στάδια της εργασίας μου ΑΘΗΙΕΝΟΥ- ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕΡΟΣ Β' με υπότιτλο Η ΑΘΗΙΕΝΟΥ ΤΗΣ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑΣ, που χωρίζεται σε διάφορα μέρη. Τα δύο πρώτα μέρη είναι: «Επαγγέλματα που Χάθηκαν» και «Επαγγέλματα που Άλλαξαν Μορφή». Όταν ολοκληρωθεί η εργασία μου αυτή, που αναφέρεται αποκλειστικά στην Αθηναίου, θα σας στείλω αντίγραφα.

Τελειώνοντας σας εύχομαι δύναμη για να συνεχίσετε το έργο σας.

Με εκτίμηση, Α.Μπότσαρης
Δελτία 10 Ιουλίου, 2009

ρά τους και καμαρώνω για τις επιτυχίες των διαφόρων οργανωμένων συνόλων, όπως σχολεία, σωματεία, σύλλογοι, κλπ. Χαίρομαι για τα επιτεύγματά τους.

Κατά την παραμονή μου στην Αθήνα, «έκλεψα» λίγο χρόνο κι επισκέφτηκα το αυριανό της στολίδι, το υπό τον οποίο στέκεται η ομάδα της Αθηναίου.

Πάντοτε με συγκινούντ αρθρατού κυρίου Αντώνη Λάμπρου, γιατί τα χαρακτηρίζει μια επιστημονική παρουσίαση ύστερα από βαθιά μελέτη και εξονυχιστική έρευνα. Στη τελευταία έκδοση χάρηκα ιδιαίτερα τα γραφόμενα του Δρα Μεστάνα, που μάς πάνε σε μέρες νοσταλγικές. Περιμένω και τη συνέχεια. Σαν άτομο που τρέφει ιδιαίτερα

ΚΑΛΛΙΝΙΚΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΗΝΟΥ

Ζωντανή Ιστορική πορεία

Στις 3 Ιουλίου 2009 μέσα σε μια συγκινησιακά φορτισμένη απόσφαιρα, τελέστηκαν τα εγκαίνια του Καλλινίκειου Δημοτικού Μουσείου Αθηένου, το οποίο θα διατηρήσει ζωντανή την ιστορική πορεία του δήμου μας μέσα από το πέρασμα του χρόνου. Το όραμα της Αθηένου για τη δημιουργία ενός τέτοιου Μουσείου μετά από πολλές οργανωμένες και συντονισμένες προσπάθειες, έγινε πραγματικότητα και οι δημότες μας έχουν κάθε λόγο να νιώθουν περήφανοι.

Ο Δήμαρχος και το Δημοτικό Συμβούλιο ανέθεσαν τη δημιουργία του Καλλινίκειου Δημοτικού Μουσείου στην Επιμελήτρια Μουσείων, κυρία Άντρεα Κωνσταντίνου, που είχε την ευθύνη της συλλογής και οργάνωσης του υλικού και στην εταιρεία Αππιος και Μεταξάς communication LTD τη μουσειολογική μελέτη, σχεδιασμό και επίβλεψη. Την τέλεση των εγκαινίων πραγματοποίησε ο έντιμος Υπουργός Συγκοινωνιών και Έργων, κ. Νίκος Νικολαΐδης, ο οποίος απήγγειλε και το δικό του χαιρετισμό. Το πρόγραμμα των εγκαινίων περιλάμβανε επίσης αγιασμό από τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Τριψιθύοντος κ. κ. Βαρνάβα, χαιρετισμούς από το Δήμαρχο Αθηένου κ. Σπύρο Παπουή και το Δρα Μιχάλη Τουμάζου, ομιλία από την κυρία Δέσποινα Πουγεράση και καλλιτεχνικό πρόγραμμα από τη χορωδία του Πολιτιστικού Ομίλου του Δήμου Αθηένου.

Ο Δήμαρχος Αθηένου παρέδωσε αναμνηστικά συμβολικά δώρα στον Υπουργό Συγκοινωνιών και Έργων, κ. Νίκο Νικολαΐδη, στον αντιπρόεδρο του Πανεπιστημίου Ντέιβιτσον της Αμερικής και στην Επιμελήτρια του Μουσείου, κυρία Άντρεα Κωνσταντίνου.

Μετά το κόψιμο της κορδέλας από τον κ. Υπουργό, οι επίσημοι ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μουσείου από την Επιμελήτρια κυρία Άντρεα Κωνσταντίνου και τον Καθηγητή Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Ντέιβιτσον της Αμερικής, κ. Μιχάλη Τουμάζου.

Όλοι οι παρευρισκόμενοι έμειναν με τις καλύτερες εντυπώσεις τόσο για την τελετή όσο και για το Μουσείο και τα σχόλια για το αποτέλεσμα ήταν θετικά και ενθαρρυντικά.

Χορηγοί της εκδήλωσης ήταν οι φούρνοι Ζορπάς και η γαλακτοβιο-

μηχανία Παπουή.

Η ομιλήτρια κυρία Πουγεράση προτού περιγράψει τους εκθεσιακούς χώρους του μουσείου, τόνισε στους παρευρισκόμενους τις δύσκολες συνθήκες που περνά τα τελευταία 35 χρόνια της Αθηένου. Μεταξύ άλλων η κυρία Πουγεράση ανέφερε:

«Η Αθηένου θεωρείται ως ένας από τους αρχαιότερους δήμους και η διάρκεια του είναι τόση όσο κι ο ελληνισμός της Κύπρου. Οι επιδόσεις της Αθηένου στον πολιτισμό θεωρούνται υψηλές, διότι διαθέτει πολύ ιστορικό διατηρητέα μνημεία και αξιοσημείωτη πολιτιστική δράση με εργαστήρια τέχνης και πολιτιστικούς ομίλους. Επίσης οι αρχαιολογικοί χώροι της Μάλλουρας και των κατεχόμενων Γόλγων αποτελούν δύο από τα σημαντικότερα πολιτιστικά στοιχεία του δήμου μας και αποδεικνύουν την πλούσια ιστορία και παράδοση του. Σήμερα η Αθηένου λειτουργεί ως

δοση του.

Το 1974 ο ημικατεχόμενος δήμος μας ανακαλέστηκε βαρύπτυλήγμα στον τομέα της γεωργίας και της κτηνοτροφίας κατόρθωσε να ορθοποδίσει.

Ο δυναμισμός της τοπικής κοινωνίας στηρίζεται στήμερα στη ραγδαία ανάπτυξη των παραγωγικών τομέων, της γεωργίας, της κτηνοτροφίας, της κατασκευής γεωργικών μηχανημάτων, της χειροτεχνίας, της βιοτεχνίας, της μεταποίησης γεωργικών προϊόντων και του εμπορίου.

Πέντε χλιδίδες διακόσιοι μόνιμοι κάτοικοι συνεχίζουν την ιστορία της Αθηένου γεμάτοι γνήσια αγάπη για τον τόπο τους. Σιωπηρά αλλά δυναμικά και σταθερά ο δήμος της Αθηένου συνεχίζει την ανοδική του πορεία για πρόσοδο. Μετά από σειρά βελτιωτικών έργων ο δήμος της Αθηένου κατόρθωσε να παραμείνει ένα ζωντανό αγροτικό κέντρο.

Σήμερα η Αθηένου λειτουργεί ως

πολεοδομική, οικονομική και κοινωνική οντότητα ανάμεσα στα μεγάλα αστικά κέντρα της Λάρνακας και της Λευκωσίας και η σφαίρα επιρροής της σ' ολόκληρη την Κύπρο είναι τεράστια σε ό,τι αφορά την παραγωγή γεωργικών, τυροκομικών και κτηνοτροφικών προϊόντων.

Όραμα μας είναι ο ημικατεχόμενος δήμος μας να απαλλαγεί από την τουρκική κατοχή με την εξεύρεση μιας λειτουργικής, δίκαιης και βιώσιμης λύσης του κυπριακού μας προβλήματος και να καταστεί μια εύρωστη κοινότητα με αναπτυξιακά έργα, όπως το Καλλινίκειο Δημοτικό Μουσείο, τα οποία θα ενισχύσουν την πολιτιστική της ζωής μας.»

Τελειώνοντας την εκδήλωση της Αθηένες να καταστεί κέντρο προσέλκυσης ντόπιων και ξένων επισκεπτών.

ΜΗΝΥΜΑ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΕΡΗΦΑΝΟΙ

Το όνειρο των απανταχού Αθηενίτων έγινε πραγματικότητα.

Με πραγματική χαρά, περηφάνεια και ικανοποίηση τελέσαμε τα εγκαίνια του Καλλινίκειου Δημοτικού Μουσείου Αθηένου. Το όνειρο του κάθε Αθηενίτη, να γίνουν αναπτυξιακά έργα που θα προσελκύσουν Κυπρίους και ξένους επισκέπτες, άρχισε με τη λειτουργία ενός σύγχρονου πολυδιάστατου μουσείου. Η αναβάθμιση του χώρου της Μάλλουρας, σε συνδυασμό με τον αρχαιολογικό χώρο του μουσείου, όπου αρκετά από τα ευρήματα ανήκουν στη Μάλλουρα, πιστεύω ότι ικανοποιούν πλήρως τους επισκέπτες αυτού του ενδιαφέροντος.

Η ανεκτίμητης αξίας συλλογή εικόνων του αγιογράφου πατέρα Καλλίνικου, ο οποίος χαίρει παγκόσμιας αναγνώρισης, θα προσελκύει πιστεύωντα πολύπολους και ξένους χριστιανούς ορθόδοξους επισκέπτες.

Στο εθνογραφικό τμήμα του μουσείου προβάλλεται σε μικρογραφία η σύγχρονη Αθηένου, αυτή για την οποία είμαστε όλοι υπερήφανοι.

Μεγάλη προσπάθεια θα πρέπει να γίνει στον τομέα της προβολής και διαχείρισης του Μουσείου. Στόχος μας είναι να εντάξουμε την Αθηένου στις σχολικές εκδρομές του Υπουργείου Παιδείας, ώστε μαθητές απ' όλη την Κύπρο να επισκέπτονται το Δήμο μας.

Επίσης θα δώσουμε την ευκαιρία στους Κυπρίους για μονοήμερες εκδρομές τα Σαββατοκύριακα, όπου θα μπορούν να επισκεφτούν οικογενειακών τους μουσειακούς χώρους της Αθηένου και μετά να γευματίσουν σε ένα από τα εστιατόρια μας.

Μεγάλη έμφαση θα δοθεί στη προβολή του μουσείου μας μέσω του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού, του Internet και του έντυπου εγχώριου και ξένου τύπου.

Με όραμα και μελετημένη συλλογική προσπάθεια σύντομα στην Αθηένου θα γίνουν έργα που με αξιώσεις θα προβάλουν το Δήμο μας στην Κύπρο και στο εξωτερικό.

Στην προσπάθεια μας αυτή καλούμε τους δημότες μας που κατέχουν αντικείμενα που θα μπορούσαν να εκτεθούν επί δανεισμό σε ένα από τους μελλοντικούς εκθεσιακούς χώρους της Αθηένου.

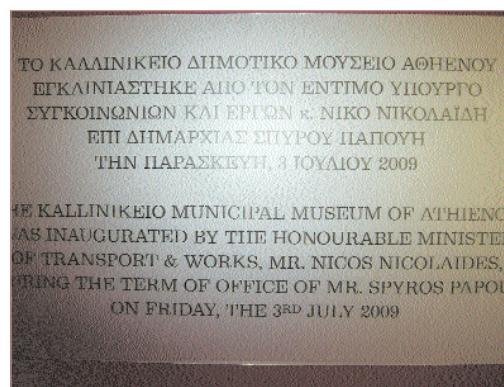
Ευχαριστούμε όλους εσάς που δανείσατε τα αντικείμενα σας που εκτίθενται στο Καλλινίκειο Δημοτικό Μουσείο.

**Σπύρος Παπουής
Δήμαρχος Αθηένου**

ΞΕΝΑΓΗΣΗ ΣΤΟ ΚΑΛΛΙΝΙΚΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΗΝΟΥ

Ένα μεγάλο χρυσαφένιο χαμόγελο...

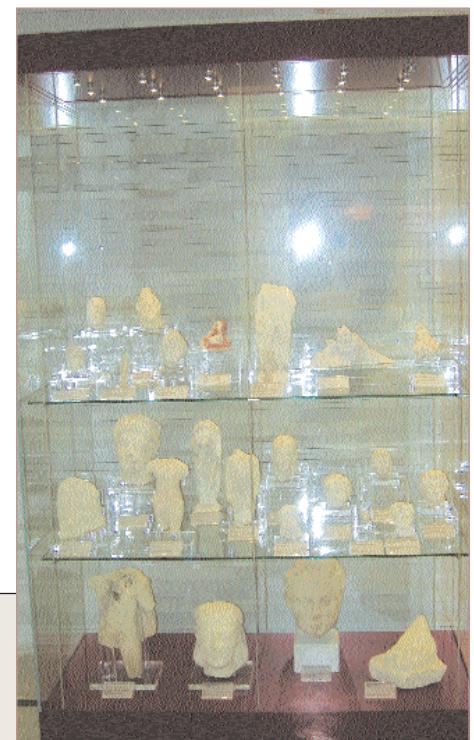
Το νήμα του χρόνου ξετυλίγεται στο μουσειακό χώρο που απέκτησε από τον περασμένο μήνα η Αθηένου, ζωντανεύοντας την Ιστορία ενός τόπου που τιμά το παρελθόν του και ατενίζει με αισιοδοξία το μέλλον του..

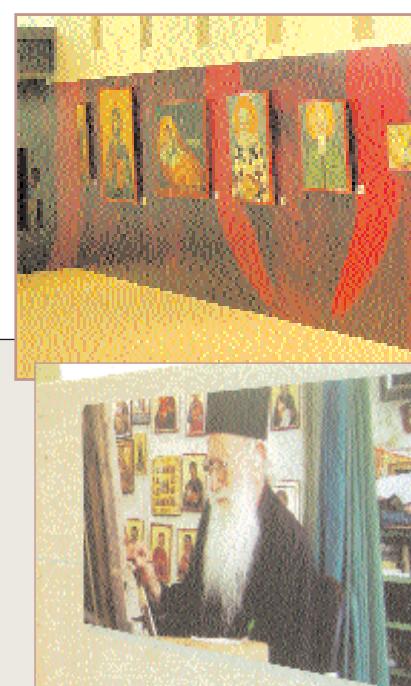
Περνώντας την είσοδο του μουσείου ο επισκέπτης βρίσκεται μπροστά από ένα μακρύ κατηφορικό διάδρομο σε χρώματα γκρίζου, κρεμ και μπορντό. Η εικόνα υπόσχεται ένα μουσειακό χώρο πολυδιάστατο και αλλιώτικο, καταργώντας τα στερεότυπα των μουσείων των σχολικών μας εκδρομών.

Στα δεξιά η πλάκα εγκαινίων δίνει το πρώτο βάπτισμα του μουσείου. Η επιγραφή «Ένα μεγάλο χρυσαφένιο χαμόγελο που θαρρείς βιάζεται να ρουφήξει ολόκληρο το μελαγχολικό πια μεσαρίτικο κάμπο... η Αθηαίου» της Δέσπων Κωνσταντίνου προετοιμάζει το έδαφος δίνοντας μια γλυκιά αίσθηση για το τι πρόκειται να ακολουθήσει. Το βλέμμα κερδίζουν οι μικρές προθήκες, τέλεια διατεταγμένες στα δεξιά, παρουσιάζοντας οπτικά μια ιστορική αναδρομή της Κύπρου, πιο ειδικά των οικισμών Γόλγοι, Μάλλουρα και Παμπουλάρι της Κουκουνίνας, από την Ύστερη Εποχή του Χαλκού μέχρι σήμερα, ξετυλίγοντας «το Νήμα του Χρόνου».

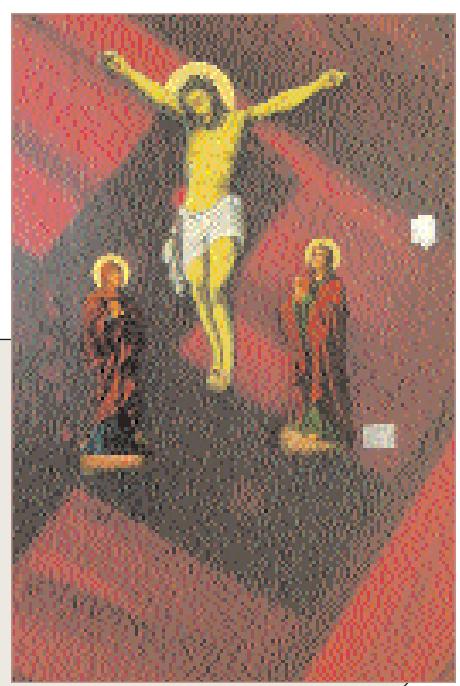
Στα αριστερά υπάρχουν εφτά τηλεοράσεις, προβάλλοντας κινηματογραφικές εικόνες από την πολιτιστική, θρησκευτική, γεωργοκτηνοτροφική ζωή της Αθηένου, καθώς και φωτογραφίες ευρημάτων από τη Μάλλουρα. Οι τηλεοράσεις βρίσκονται πάνω σε μια πανοραμική φωτογραφία της Αθηένου, παρουσιάζοντας κυκλικά την πυκνοκατοικημένη περιοχή στον πυρήνα και τη γεωργική αθηνεύτικη γη στην περιφέρεια.

Ακολουθώντας την πορεία προς τα δεξιά ο επισκέπτης εισέρχεται στο αρχαιολογικό τμήμα του μουσείου. Τις προθήκες κοσμούν ευρήματα όπως κύπελλα, οινοχόες, αμφορείς, λύχνοι και ειδώλια, από την Ύστερη Εποχή του Χαλκού μέχρι την Ελληνιστική περίοδο, τα οποία ανασκάφηκαν στις περιοχές Γόλγοι, Μάλλουρα και Παμπουλάρι της Κουκουνίνας.

Περπατώντας σε υπερυψωμένο επίπεδο ο επισκέπτης έχει τη δυνατότητα να θαυμάσει μέρος της συλλογής των μοναδικών εικόνων του πατέρα Καλλίνικου, των οποίων η φήμη τους ξεπερνά τα κυπριακά όρια. Η παρουσίαση της ζωής και της τέχνης του μοναχού καταλήγει με οπικοακουστικό υλικό, προβάλλοντας τον ίδιο με τη γαληνία φωνή του να περιγράφει την τέχνη της σύγχρονης εικονογραφίας την οποία ο ίδιος τελειοποίησε. Μέσω της σύντομης περιγραφής ο επισκέπτης σχηματίζει την εικόνα για τον άνθρωπο που φέρει το όνομα πατέρας Καλλίνικος.

Κατεβαίνοντας τα σκαλιά μπροστά ορθώνεται το εθνογραφικό τμήμα, ενώ στα αριστερά ολοκληρώνεται η περιρρέουσα ατμόσφαιρα της εκκλησιαστικής ζωής, με βυζαντινές δημιουργίες αγιογραφίας και ψηφιδωτού των αδερφών Γιώργο και Άλκη Κεπόλα.

Το εθνογραφικό μουσείο, το τρίτο και τελευταίο εκθεσιακό τμήμα, πλαισιώνει «παλιές» φωτογραφίες, όπως συνηθίζεται να χαρακτηρίζονται, ξυπνώντας στους «παλιούς» μνήμες της ανέμελης ζωής από το παρελθόν, πριν από το 1974. Ένα ταξίδι ξεκινά ανάμεσα στις φωτογραφικές υλικότητες διασχίζοντας γαμήλια γλέντια, χοροεσπερίδες, σχολικές και προσκοπικές δράσεις, καθώς και γεύσεις και μυρωδιές από την παραδοσιακή παρασκευή αθηναϊκών γαλακτοκομικών προϊόντων και ψωμιών, υφαίνοντας τις ανθρώπινες αισθήσεις σαν το αθηναϊκό πλουσιό.

Θα ήταν μεγάλη παράληψη αν το Δημοτικό Μουσείο Αθηένου δεν περιελάμβανε φωτογραφίες των ηρώων που έπεσαν μαχόμενοι προασπίζοντας την πατρίδα μας στα πολεμικά δρώμενα του 20ού αιώνα, καθώς και αυτών που υπηρέτησαν το Δήμο μας από τη θέση του Δημάρχου.

Τελειώνοντας την περιήγηση του Καλλινίκειου Δημοτικού Μουσείου Αθηένου, ο επισκέπτης αντλεί πληροφορίες για το ιστορικό παρελθόν του λαού που έζησε σε αυτή τη περιοχή, συνειδητοποιεί τη σημασία των μουσειακών εκθεμάτων και αποκτά θετική στάση απέναντι σε αυτά.

Στο δρόμο της υλοποίησης τα αναπτυξιακά έργα

Στη φωτογραφία, στιγμιότυπο από την υπογραφή των συμβολαίων μεταξύ Συνεργατικής Κεντρικής Τράπεζας και Δήμου

Υπογράφτηκαν τα συμβόλαια για τη χρηματοδότηση των μεγάλων έργων του Δήμου μας μετά από κατακύρωση των προσφορών στη Συνεργατική Κεντρική Τράπεζα.

Μετά την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας υποβολής προσφορών, αποφασίστηκε όπως η δανειοδότηση του Δήμου για χρηματοδότηση των εγκεκριμένων από την κυβέρνηση αναπτυξιακών έργων, γίνει από το χαμηλότερο προσφοροδότη που ήταν η Συνεργατική Κεντρική Τράπεζα. Το δάνειο, που φέρει κυβερνητική εγγύηση θα αποτηρώσει τα υφιστάμενα δάνεια του Δήμου, θα καλύψει το κόστος της απαλλοτρίωσης των τεμαχίων για την κατασκευή της Νέας Στέγης Ενηλίκων και για την κατασκευή χώρων στάθμευσης δίπλα από το Δημοτικό Μουσείο. Το μεγαλύτερο μέρος του δανείου θα καλύψει το μερίδιο του Δήμου μας για τους τρεις περιμετρικούς δρόμους και για όλα τα εγκεκριμένα πολεοδομικά έργα. Το δάνειο έχει 25 έτη διάρκεια, εκ των οποίων στα πρώτα πέντε χρόνια

θα πληρώνονται μόνο οι τόκοι. Λόγω συγχρηματοδότησης των πολεοδομικών έργων, ο Δήμος μας θα πληρώσει μόνο το 10% του ολικού κόστους, έτσι υπολογίζεται ότι μέρος του δανείου θα παραμείνει διαθέσιμο για επιπρόσθετα αναπτυξιακά έργα.

Στην ίδια τράπεζα κατακύρωθηκε και το δάνειο του Δήμου για κάλυψη μέρους του Αποχετευτικού Έργου. Όπως και στο πιο πάνω δάνειο ο Δήμος μας θα χρησιμοποιήσει λιγότερο από το προβλεπόμενο αρχικό ποσό, λόγω της συγχρηματοδότησης του έργου κατά 50% από Ευρωπαϊκά κονδύλια. Το δάνειο έχει 20ετή διάρκεια. Τα πρώτα πέντε χρόνια, οι Δημότες μας θα πληρώνουν μόνο τους τόκους. Το έργο αναμένεται να αρχίσει τέλος του 2009 και να εκτελεστεί σε 55 μήνες. Υπεύθυνο για την κατασκευή είναι το Τμήμα Υδάτων. Τον επόμενο μήνα θα γνωστοποιηθεί και το όνομα του εργολάβου που θα αναλάβει την εκτέλεση του όλου έργου.

ΝΕΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ

Μετά από συναίνεση της Σχολικής Εφορείας, που είναι ο ιδιοκτήτης του χώρου, ο Δήμος δημιούργησε νέο χώρο στάθμευσης για τους επισκέπτες του Κωνσταντινίδειου Δημοτικού Πάρκου και του Υγειονομικού κέντρου. Ο χώρος πίσω από το Υγειονομικό κέντρο για χρόνια ήταν παραμελημένος. Οι χαροποιές χρειάστηκε να κλαδευτούν, ο χώρος να καθαριστεί, να επιστρωθεί με κράσιεραν και να ηλεκτροφωτιστεί.

Προτρέπονται οι δημότες να κάνουν χρήση του χώρου και να σταματήσουν να σταθμεύουν στο δρόμο και στα πεζοδρόμια.

ΝΕΟ ΠΑΡΚΟ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

Με την τοποθέτηση των ανάλογων παιχνιδιών και του προστατευτικού τάπητα αποπεράτωθηκε το πάρκο στην οδό Παύλου Μελά.

Η δημιουργία του μικρού πάρκου, έλυσε σοβαρά προβλήματα της γειτονιάς. Με κόστος περίπου €15 000, ο Δήμος κατασκεύασε ένα πάρκο που θεωρείται στολίδι για την περιοχή. Αναμένεται από τους κατοίκους της γειτονιάς που θα είναι οι καθημερινοί επισκέπτες, να διαφυλάξουν το χώρο διατηρώντας τον καθαρό, τα λουλούδια ζωντανά και να παροτρύνουν τα παιδιά να προσέχουν τον παιχνιδότοπο.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΗ ΔΡΟΜΟΥ

Με έξοδα της Επαρχιακής Διοίκησης, το συνεργείο του Επάρχου επιδιόρθωσε τον αγροτικό δρόμο προς την Αγιά Μαρίνα. Μετά από αίτημα του Δήμου μας και της Κοινότητας Αβδελλερού, ο δρόμος έχει διαπλανθεί και βελτιωθεί σημαντικά, με την επίστρωση κράσιεραν.

Λόγω της βελτίωσης του δρόμου, έχει παρατηρηθεί αυξημένος αριθμός Αθηναίων που επισκέπτονται την εκκλησία, είτε για να προσκυνήσουν το εξωκλήσι είτε για να δροσιστούν κατά τις θερμές νύκτες του καλοκαιριού. Ευχαριστούμε τον Έπαρχο κ. Γανάνκη Μαλλουρίδη για το συνεχές ενδιαφέρον και οικονομική στήριξη προς το Δήμο μας.

ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ ΣΤΗ ΛΕΩΦΟΡΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ'

Ολοκληρώθηκε η πρώτη φάση των πεζοδρομίων στη λεωφόρο Αρχ. Μακαρίου Γ'. Η εκτέλεση του έργου έγινε από το εργατικό προσωπικό του επαρχιακού τμήματος των Δημοσίων Έργων υπό την επίβλεψη του συνδημότη μας πολιτικού μηχανικού κ. Γιώργου Καρεκλά.

Η υλοποίηση του έργου ήταν εξαιρετικά δύσκολη αφού χρειάστηκε να χαλαστούν περιτοιχίσματα στις πλείστες περιπτώσεις. Με συναίνεση των ιδιοκτητών κατασκευάστηκαν πε-

ζοδρόμια, επιδιορθώθηκαν περιτοιχίσματα και κάγκελα, με αποτέλεσμα να αλλάξει όψη η τελική εμφάνιση της Αρχ. Μακαρίου. Ευχαριστούμε το Τμήμα των Δημόσιων Έργων για την κάλυψη ολόκληρου του κόστους του έργου. Επίσης ευχαριστούμε τον επαρχιακό διευθυντή, τον επιβλέπον μηχανικό και το εργατικό προσωπικό του τμήματος για την τόσο επιτυχημένη εκτέλεση του έργου.

Η τελευταία φάση του έργου θα γίνει στις αρχές του επόμενου χρόνου.

Νέο Γερμανικό FordFiesta Το μέλλον είναι τώρα

Η προσμονή τελείωσε. Το νέο Fiesta είναι εδώ. Με νέο εντυπωσιακό σχεδισμό, trendy και friendly, κοινωνίστικο και σέξι, το νέο Fiesta μας ήταν βόλτα στο μέλλον.

Με νέους: δυνατότερους και οικονομικότερους κινητήρες από 82 μέχρι 120 ίππους, αλλά και πετρελαιοκινητήρες με μόνο 1.2L μέσαν κατανάλωση, με τις πιο εξελιγμένες τεχνολογίες, προηγμένα συστήματα ανάρτησης και τον πιο πλούσιο εξοπλισμό.

Με 5 αστέρια στο Euro NCAP και 5 χρόνια εγγύηση!
Από €11.250

Νέο Γερμανικό FordFiesta

Feel the difference

Αντιπρόσωποι: MICHAELS AUTOMOTIVE LTD

ΛΕΥΚΟΣΙΑ: 22880000 • ΛΕΜΕΣΟΣ: 26676000 • ΛΑΡΝΑΚΑ: 24664670 • ΠΑΦΟΣ: 26220011 • ΠΑΡΑΙΛΑΜΒΑΝΗ: 23923210 • E-mail: info@fordcyprus.com • Website: www.fordcyprus.com

Φυλάκιο Οξού

Ορθοδοξία Φλουρέντζου, η πρωίδα της διπλανής πόρτας

Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι, απλοί, καθημερινοί, αθόρυβοι που με τις επιλογές τους εξυψώνουν τον ίδιο τον άνθρωπο. Αυτοί που σαν «έτοιμοι από καιρό» απαντούν στο αίτημα των καιρών και αναλαμβάνουν να σηκώσουν ευθύνες και βάρη τεράστια για το κοινό καλό.

Η κυρία Ορθοδοξία Φλουρέντζου, η Οξού της Αθηνέου, είναι μια ηρωίδα που αν και η πολιτεία την τίμησε κατά καιρούς, το έργο της παραμένει στην αφάνεια. Είναι η ηρωίδα της διπλανής πόρτας, μια γυναίκα που χωρίς δεύτερη σκέψη υιοθέτησε ένα ολόκληρο φυλάκιο της Εθνικής Φρουράς, φροντίζοντας καθημερινά τους στρατιώτες, δίνοντας τους ένα πιάτο ζεστό φαγητό, φρεσκοπλυμένα ρούχα και αγάπη πολλή. Πράγματα που η πολιτεία αδυνατούσε να προσφέρει στις δύσκολες ημέρες της εισβολής και τα χρόνια που ακολούθησαν.

Της ζητήσαμε να θυμηθεί μαζί μας τις ημέρες που μαζί με το σύζυγο της Ανδρέα πήραν την απόφαση να υιοθετήσουν το φυλάκιο της Εθνικής Φρουράς στην Αθηνέου, αγκαλιάζοντας στοργικά όλα τα παιδιά που υπηρετούσαν στους δύσκολους καιρούς εισβολής και των χρόνων που ακολούθησαν.

«Ήταν δύσκολες εποχές. Την ημέρα της εισβολής αρμέγαμε με το σύζυγό μου τα ζώα, αφού ήμασταν γεωργοκτηνοτρόφοι, όταν είδαμε από πάνω μας τα τουρκικά αεροπλάνα. Φοβηθήκαμε και

Τρία από τα παιδιά της σε μικρή ηλικία.

τρέξαμε όπως όλος ο κόσμος να προστατευτούμε. Γίναμε προσωρινά πρόσφυγες, πήγαμε στην Αραδίππου και τον Δεκέμβρη του 1974 επιστρέψαμε στο σπίτι μας», μας λέει, αναπολώντας τις δύσκολες ημέρες του '74.

Η Οξού της Αθηνέου, η κυρία Ορθοδοξία Φλουρέντζου.

Με την επιστροφή τους από την προσωρινή προσφυγιά, η κυρία Οξού με το σύζυγό της Ανδρέα ανέλαβαν να υιοθετήσουν στην κυριολεξία τους στρατιώτες που υπηρετούσαν σε ένα σπίτι απέναντι από το σπίτι τους, το οποίο μετέτρεψαν σε φυλάκιο.

«Αρχίσαμε σιγά-σιγά να φροντίζουμε τους στρατιώτες. Ήταν ταλαιπωρημένοι, πεινασμένοι, νεαρά παιδιά. Τους είπαμε να έρχονται στο σπίτι μας να τρώνε και να φέρουν τα ρούχα τους να τους τα πλένουμε. Στην αρχή ντρέπονταν αλλά οι σχέ-

Οι τιμητικές πλακέτες που επιδόθηκαν στην κυρία Οξού από την Εθνική Φρουρά.

ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Τρεις και πλέον δεκαετίες μετά, αρκετοί από τους στρατιώτες που φρόντιζε η κυρία Οξού την επισκέπτονται και ρωτούν γι' αυτήν.

Κάποιοι μάλιστα βρίσκονται στο εξωτερικό και της τηλεφωνούν ενώ άλλοι όταν έρχονται στην Κύπρο τρέχουν να την δουν, σαν την μάνα που πεθυμούν. Κάθονται μαζί της και αναπολούν τους δύσκολους καιρούς μετά την τουρκική εισβολή. «Ήταν δύσκολα χρόνια αλλά ο κόσμος ήταν πιο κοντά τώρε» μας σας, η απάντηση της έρχεται αυθόρυμητα και αυστηρά: «Τι να πάρουμε; Δεν ζητήσαμε τίποτα, ούτε έπερπε. Εμείς κάναμε το καθήκον μας!».

κρυστεί κατά τη διάρκεια της συνέντευξης, ενθυμούμενη τα «παιδιά» της. Τους φαντάρους με τους οποίους αυτή και ο σύζυγός της μοιράστηκαν ανθρώπινες στιγμές για χρόνια πολλά. Και όταν την ρωτούμε: Πήρατε κάτι σαν αντάλλαγμα για την προσφορά σας αυτή; Σίγουρα για να ταΐζετε καθημερινά 6-8 στρατιώτες θα ήταν ένα μεγάλο κόστος για

σας, η απάντηση της έρχεται αυθόρυμητα και αυστηρά: «Τι να πάρουμε; Δεν ζητήσαμε τίποτα, ούτε έπερπε. Εμείς κάναμε το καθήκον μας!».

Η κυρία Οξού (δεξιά) με στρατιώτες του φυλακίου και την κόρη της.

σεις τότε ήταν πιο άμεσες και πιο ανθρώπινες. Έρχονταν οι στρατιώτες και έτρωγαν εδώ στο σπίτι μας και το πρωί και το μεσημέρι και το βράδυ.»

Ατελείωτες οι στοριούσιες που έχεινα διηγηθεί. Μας λέει για την αγάπη που έτρεφε για τα παιδιά που υπηρετούσαν στο φυλάκιο, για τις προσπάθειες της να δοθείτο σπίτι για χρήση από την Εθνική Φρουρά (οι ιδιοκτήτες του έλειπαν στο εξωτερικό), για την εκτίμηση που της είχαν τόσο οι στρατιώτες όσο και οι διοικητές τους.

«Πολλές φορές οι διοικητές με ρωτούσαν αν έπερπε να δώσουν ή όχι άδεια σε κάποιο στρατιώτη, γιατί εγώ γνώριζα και τα προσωπικά τους. Έρχονταν οι στρατιώτες και μου τα έλεγαν. Ήμουν σαν μητέρα γι' αυτούς». Σε άλλες περιπτώσεις η ίδια έβαζε «μέσον» για να πάρουν άδεια στρατιώτες που είχαν κάποιο οικογενειακό πρόβλημα και τηςτο εκμυστηρεύονταν. «Πήγαινα στον διοικητή και του έλεγα, στον τάδε να δώσεις άδεια γιατί έχει πρόβλημα. Και το έκανε». Θυμάται με χαμόγελο ένα στρατιώτη που της άφηνε τα ρούχα του στην έξω πορτα της με ένα σημείωμα: «Πλύνε μου τα κυριά Οξού που νάσιης τις ευπέρειες μου».

Το φυλάκιο ήταν σαν ένα δωμάτιο του σπιτιού της αλλά και το σπίτι της ήταν και το σπίτι των φαντάρων. «Ήταν δικά μας παιδιά». Δεν τα ξεχωρίζαμε από τα δικά μας, όσο και να δυσκολευόμασταν με τις

δουλειές και τα παιδιά μας, είχαμε πάντα έγνοια να μαγειρέψουμε για όλους, να τους πλύνουμε τα ρούχα...» λέει με αγάπη.

Εκείνο όμως που θυμάται με καμάριεινα τη γνωριμία της με ένα νεαρό Ελλαδίτη αξιωματικό που ανέλαβε διοικητής στο φυλάκιο, τον Κωνσταντίνο Μπισμπίκα που δεκαετίες αργότερα έγινε Αρχηγός της Εθνικής Φρουράς.

«Ηρθε και μας είπε ότι ανέλαβε διοικητής στην περιοχή μας και ότι η γυναίκα του μόλις είχε γεννήσει και ήθελε ένα σπίτι για να την φέρει από το νοσοκομείο. Εμείς χωρίς δεύτερη κουβέντα του δώσαμε ένα από τα δωμάτια του σπιτιού μας. Το εκτίμησε αφάνταστα. Έμεινε μαζί μας, μας σεβόταν και τον σεβόμασταν. Εδώ δοκίμασε για πρώτη φορά και το κολοκάσι...».

Οι διακρίσιες που πήρε η κυρία Οξού από την πολιτεία πολλές. Μας έδειξε πέντε τιμητικές πλακέτες από την Εθνική Φρουρά και άλλους φορείς.

Προτιμήη της το φυλάκιο απέναντι από το σπίτι της ονομάστηκε, με διαταγή της Εθνικής Φρουράς, φυλάκιο Οξού, να θυμίζεις σέ όλους ότι τελικά αυτός οτόπος σώζεται από τους ανθρώπους που ανιδιοτελώς προσφέρουν, που ανιδιοτελώς αναλαμβάνουν τη συλλογική ευθύνη και έστω με καθηυτή προσφορά τους αναγνωρίζεται.

Με τον σύζυγο της Ανδρέα την ημέρα του γάμου τους.

Ο Μελούσιος, τα παιδιά, τα εγγόνια και τα δισέγγονα

«Ο σύζυγος μου πέθανε πριν από 20 χρόνια. Ήταν πολύ καλός άνθρωπος. Μαζί πήραμε την απόφαση να υιοθετήσουμε το φυλάκιο. Λεγόταν Ανδρέας Φλουρέντζου αλλά όλοι τον έλεγαν Μελούσιο, επειδή από μικρός του άρεσε πολύ το μέλι. Μαζί αποκτήσαμε έξι παιδιά. Τα δύο πέθαναν στη γέννα. Έχω τρεις κόρες, την Αρτεμισία, την Λένια και την Χαροπίστα. Ο γιος μου ο Σταύρος που έζησε στην Αμερική πέθανε κι αυτός. Έχω 8 εγγόνια και 4 δισέγγονα.»

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟΥΣ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Η κωμόπολις της Αθηναίου πάντοτε χαρακτηρίζεται για τη θρησκευτικότητα των κατοίκων της. Από τα πρώτα χρόνια δημιουργίας και λειτουργίας των καπηλητικών συγκεντρώσεων στην Κύπρο, στην Αθηναίου λειτουργήσαν καπηλητικές συγκεντρώσεις όλων των βαθμίδων. Από αυτές τις συγκεντρώσεις παρουσιάστηκαν οι αγωνιστές του Απελευθερωτικού μας Αγώνα του 1955 - 59.

Από μια μικρή έρευνα που έχω κάνει για τα τελευταία εβδομήντα χρόνια, διαπίστωσα ότι σε κάθε δεκαετία από το 1940 μέχρι το 2009 έχουμε χειροτονία ενός ή περισσότερων κληρικών

που στελέχωνται την εκκλησία όχι μόνο της Αθηναίου, αλλά πολλών άλλων ενοριών και κοινότητων.

Συγκεκριμένα τη δεκαετία του 1940 - 50 χειροτονείται ο Π/Ιωάννης Χ' Βασίλης γιατην Αθηναίου. Τη δεκαετία του 1950 - 60 χειροτονείται ο Π/Χαρίτων Σάκκαλος για την Αθηναίου. Τη δεκαετία 1960 - 70 χειροτονείται ο Π/Χρυσόστομος Γεωργίου για την Αθηναίου. Την ίδια δεκαετία, Αρχιμανδρίτης ο Ιωάννης Μαλλουρής για την Μητρόπολη Πάφου και μετέπειτα υπηρετεί - μέχρι σήμερα - στη Μηχανιώνα, πρόστιο της Θεοσαλονίκης.

Τη δεκαετία 1970 - 80 χειροτονείται ο Οικονόμος Δημήτριος Παπαϊωάννου για την Αθηναίου. Τη δεκαετία 1980 - 90 ο Οικονόμος Αντώνιος Κεπόλας για την ενορία Αποστόλου Αντρέα στη Λάρνακα. Τη δεκαετία 1990 - 2000 ο Οικονόμος Σωτήριος Χριστοδούλου για την κοινότητα Αβδελλερού. Ο Πανιερώτας Μητροπολίτης Πάφου Γεωργίος Π/Χρυσοστόμου χειροτονείται την ίδια περίοδο. Τέλος, τη δεκαετία 2000 - 2010 Π/Πέτρος Χ' Κώστας και Π/Παναγώτης Αθανασίου για την Αθηναίου και διάκονος ο Κωνσταντίνος Χριστοδούλου για τη Λευκωσία.

Οικονόμος Δημήτριος Παπαϊωάννου

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Με συγκίνηση και δέος πραγματοποιήθηκε υπό τον Πανιερώτα Μητροπολίτη Τριμυθούντος κ.κ. Βαρνάβα, η τελετή εγκαίνιων του Ιερού Ναού των Αγίων Αποστόλων. Η τελετή άρχισε στις 29 Ιουνίου η ώρα 20:30 και τελείωσε στις 30 Ιουνίου η ώρα 3:30 π.μ.

Ο Ιερός Ναός βρίσκεται στο χώρο ανέγερσης της Νέας Στέγης Εντίλικων και αποτελεί δωρεά της κ. Μαργαρίτας Στυλιανίδου και των αδελφών της εις μνήμη των γονέων τους Γεωργίου και Αποστολούς Κουμενή.

Μετά το τέλος της τελετής η Κτήτορας του Ιερού Ναού κ. Μαργαρίτα Στυλιανίδου πρόσφερε αναμνηστικό δώρο σε όλους τους παρευρισκόμενους.

Ευχαριστούμε θερμά

Το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Τριμυθούντος, τον Αιδεσιμότατο Πατέρα Δημήτριο, όλους τους ευσεβείς ιερείς τον έντιμο κ.

Δήμαρχο Σπύρο Παπουή και το τους φούρνους Ζορπά, τον κ. Ανδρέα Παπουή, την κ. Δέσποινα Μαρκουλή, τους ακούραστους εθελοντές μας.

ΚΛΕΑΝΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕΛΕΝΕΙΟΣ Προγράμματα Συμβουλίου Κοινοτικού Εθελοντισμού (ΣΚΕ) Αθηένου

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΒΡΑΔΙΑ 2009

Στις 12 Ιουνίου 2009 πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στο Κέντρο Ανάμνησης, η καθιερωμένη Κυπριακή Βραδιά προς τιμή και ψυχαγωγία της Τρίτης Ηλικίας. Την εκδήλωση θα τιμούσε με την παρουσία της η έντιμη Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Σωτηρούλα Χαραλάμπους, αλλάλωγα απρόβλεπτης επαγγελματικής υποχρέωσης στο εξωτερικό, απήγιθνε εκ μέρους της το χαιρετισμό η κα Νίτσα Μαυρομάτη.

Το πρόγραμμα περιλάμβανε εκτός από τον χαιρετισμό της κυρίας Μαυρομάτη και χαιρετισμούς από τον έντιμο Δήμαρχο κ. Σπύρο Παπουή και τον κ. Σταύρο Κασούμη εκ μέρους των δύο προγραμμάτων του ΣΚΕ. Ακολούθησαν χοροί από τους τρεις πολιτιστικούς ομίλους, του Δήμου, της Μάλλουρας και

της Ρέας. Στην επιτυχία του όλου προγράμματος συνέβαλαν επίσης οι Λάκης Κοιλιαρής, ο.κ. Παναγώτης Γεωργίου, ο.κ. Κύρος Λυτρίδης και η κα. Αθανασία Σιμιλλή. Το ντουέτο Λάκης Κοιλιαρής και Παναγώτης Γεωργίου με τα τσιαττιστά τους έδωσαν την χαρακτηριστική νότα της βραδιάς. Επίσης, ο κύριος Κύρος Λυτρίδης και η κυρία Αθανασία Σιμιλλή, έδωσαν το δικό τους στίγμα με το τραγούδι τους.

Ευχαριστούμε θερμά το Δήμο Αθηένου για την κάλυψη του κόστους εισόδου όλων των συνταξιούχων μας. Επίσης ευχαριστούμε όλους όσους πρόσφεραν δώρα ή συνέβαλαν στην επιτυχία της εκδήλωσης μας. Όλα τα έσοδα θα καλύψουν ανάγκες των δύο προγραμμάτων.

**Βάσος Χ' Γιαννακού
Σταύρος Κασούμης**

Η ΣΤΗΛΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Αν όμως υπάρχει;

Ο μεγάλος σκοπός της ζωής μας είναι η αρετή και η νίκη. Κάποτε ένας ακροβάτης περπατούσε πάνω σ' ένα τεντωμένο σχοινί και περνούσε μια βαθιά χαραμάδα που άνοιγε στο βάθος τρομερή άβυσσος, από την οποία κυλούσε βαθύ ποτάμι. Μετέωρος επάνω στο σχοινί ο ακροβάτης προχωρούσε. Τον ρώτησε κάποτε οι έπιληκτοι θεατές πως κατορθώνει να επιτύχει αυτό το συγκλονιστικό εγχείρημα.

Και ο ακροβάτης απάντησε:

Στην απέναντι μεριά και σε ύψος ανάλογο το ποθετώ ένα δυνατό φώς. Όταν είμαι επάνω στο σχοινί, κοιτάω σταθερά εκείνο το φως. Και δεν κλονίζομαι. Και σταθερά περπατώντας περνώ το χάος.

Αυτό γίνεται και με τους Χριστιανούς. Τους κινδύνους και τους πειρασμούς τους αντιμετωπίζουν με σταθερότητα και ηρεμία, απενίζοντας το Χριστό, το «ΜΕΓΑ ΦΩΣ», το οποίο υφώθηκε στον κόσμο για να κατευθύνει την πορεία των ανθρώπων. Και κάτω από το φως αυτό, όλα τα γεγονότα τοποθετούνται αληθινά και ερμηνεύονται σωστά.

Αν κάποτε επισκεφθεί ο νέος ή η νέα το νεκροταφείο και δει την πραγματικότητα εκεί, θα ενθυμηθεί το ωραίο και φιλοσοφημένο εκείνο τροπάρι της Εκκλησίας μας που λέγει: «Εμνήσθην του προφήτου βοώντος, εγώ ειμί γη και σπιδός ...».

Αυτό το σώμα που τόσο αγαπάμε, που για χάρη του τόσες αβαρίες κάνουμε, τόσους πολέμους, τόσα εγκλήματα, τόσα δράματα, τώρα δεν είναι παρά «γη», χώμα και λίγα κόκκαλα, που τα σκεπάζουν φτωχά χορτάρια. Ένας απλός σταυρός μαρτυρεί ποιος είναι θαμμένος εδώ ή εκεί, ανίσχυρος πια να ποθήσει, να σκεφτεί, να αλλάξει ζωή, να μετανοήσει. Όλα είναι για πάντα τελειωμένα. Όλα...

Πού είναι τα γλέντια, οι ασυγκράτητοι πόθοι, τα όνειρα, τα μεθυστικά ποτά, τα απειράθιμα αρώματα, τα λόγια, τα σχέδια, οι χάρες της ζωής; Πού πήγανε; Τα έθαψε όλα ο θάνατος. Τα διέλυσε, όπως ο αέρας διαλύει τον καπνό.

Πόσο καλύτεροι θα είμαστε αν ενθυμούμεθα το θάνατο, τη φθορά, την αλλαγή σκηνικών, που δημιουργεί των ματιών μας το αιώνιο κλείσιμο;

Δε θα είχε νόημα όμως η αρετή, αν μαζί με το σώμα μεμνεύει για πάντα στον τάφο και τη ψυχή. Γιατί τότε να αγωνίζομαστε; Γιατί να πολεμούμε το κακό, αφού τίποτε δεν υπάρχει πέραν του τάφου;

Αν όμως δεν τελειώνουν όλα με το θάνατο; Αν το μνήμα είναι η γένφυρα για μια άλλη περιοχή, άγνωστη και ανεξερεύνητη; Αλήθεια, αν...

Μια παρέα νέων με όργανα και τραγούδια περνούσε κάποτε από κάποιο δρόμο. Αριστερά υψώνονταν μια όμορφη εκκλησία. Τη στιγμή εκείνη έβγαινε από μέσα ένας γέρος, ήρεμος και γαλήνιος, που καθώς απομακρύνονταν, έκαμε για τελευταία φορά το σταυρό του.

Ένας από τους νέους της παρέας τον είδε. Και όταν συναντήθηκαν στο δρόμο, τον πλησίασε και του είπε ειρωνικά:

- Ε, γέρο, αν δεν υπάρχει τίποτε μετά το θάνατο, θα πάνε χαμένες οι προσευχές σου.

Αν δεν υπάρχει τίποτε, απάντησε ο γέροντας, εγώ δεν έχω τίποτε να χάσω. Ήθελα όμως να μάθω τι θα γίνεις εσύ αν υπάρχει;

Ο γέρος έμεινε εμβρόντητος. Τα λόγια του γέροντα του έκαμαν μεγάλη εντύπωση. Έφυγε από την παρέα αμέσως. Από την άλλη ημέρα έγινε άλλος άνθρωπος. ...

Αλήθεια, αγαπητοί μου! Αν όμως υπάρχει; Επιμέλεια Σταύρος Ζαννέτου Εκπαιδευτικός

Τελετή Λήξης Μαθημάτων Γυμνασίου Αθηένου

Οι τελειόφοιτοι αποχαιρετούν το σχολείο τους και ανοίγουν τα φτερά τους για νέες κατακτήσεις.

Η διευθύντρια κ. Ελευθερία Χατζηστεφάνου με τις αριστεύσασες μαθήτριες Ελένη Κουμίδου της Γ'3 και Γεωργία Χατζηχάρου της Γ'.1.

Ο κ. Νίκος Ιακωβίδης, μαθηματικός, αφυπηρετεί...
Καλή συνέχεια του ευχόμαστε.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΘΗΝΟΥ ΚΑ'

ΑΝΤΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ

«Γοργά γοργά κύλησε κι ο φετινός ο χρόνος και τις καρδιές όλων μας τις βασανίζει πόνος, γιατί του τελευταίου χωρισμού εσήμανε η ώρα!» αναφέρει ο στίχος ενός ποιήματος.

Ένα τελευταίο χαιρετισμό είχε σκοπό να πραγματοποιήσει τη τελική γιορτή του Δημοτικού Σχολείου ΚΑ' με γενικό θέμα: «Αντίο σχολείο μου!», ώστε τα παιδιά της Γ' Τάξης που συμμετείχαν, να θυμηθούν χαρές και λύπες όμορφες, που έζησαν στο αγαπημένο τους σχολείο.

Το πρόγραμμα περιλάμβανε ομιλία από τη διευθύντρια του σχολείου, κ. Γεωργία Ζαννεττή, με θέμα το όραμα και τους στόχους της σχολικής μονάδας, τη δράση του σχολείου και τα κυριότερα επιτεύγματα του με την παραλληλη παρουσίαση ηλεκτρονικού σχετικού φωτογραφικού υλικού.

Εντυπωσιακά και πρωτότυπα ήταν τα τραγούδια της χορωδίας: «Στο χοώμα της ελπίδας» με περιεχόμενο την επιθυμία των παιδιών να κτίσουν τα όνειρά τους σε έναν κόσμο αληθινό γεμάτο χαρά, αγάπη και ειρήνη και «Σαν τον Καραγκιόζη» με προσαρμοσμένους από τα παιδιά στίχους, ώστε να αφήνουν οικολογικά μηνύματα για τον πλανήτη μας.

Το καλλιτεχνικό μέρος της εκδήλωσης ολοκληρώθηκε με ποιήματα, συνδετικά κείμενα, χορευτικά και τραγούδια που είχαν θέμα τον όμορφο αγώνα της μάθησης, τις γλυκές, μαθητικές αναμνήσεις και τις μοναδικές εμπειρίες των παιδιών, τις γνώσεις και τις δεξιότητες που αποκόμισαν, τη φιλία, τη συνεργασία, την επικοινωνία και τους συναισθηματικούς δεσμούς που δημιούργησαν με τους συμμαθητές και τους δασκάλους τους, τις ανησυχίες τους για το σήμερα και τα όνειρά τους για το καινούριο τους ξεκίνημα, για το αύριο που ανοίγεται μπροστά τους.

Η γιορτή τελείωσε με τις ευχαριστίες του Προέδρου του Συνδέσμου Γονέων.

Στη σκηνή δέσποιζε ένα μεγάλο πανό με φωτογραφίες από τα σημαντικότερα συμβάντα του σχολικού έτους. Η κεντρική φωτογραφία, η οποία εξεχώριζε, παρουσιάζει όλα τα παιδιά της Γ' Τάξης τοποθετημένα σε σχήμα καρδιάς στην αυλή του σχολείου και φωτογραφημένα από ψηλά. Η συγκεκριμένη φωτογραφία θέλει να αφήσει το μήνυμα πως τα παιδιά αν και ολοκλήρωσαν τον τριτοετές κύκλο της πρωτοβάθμιας τους εκπαίδευσης θα είναι για πάντα στην καρδιά όλων μας, γιατί η ζωή νοηματοδοτείται από τα παιδιά!

Δέσποινα Ζαννεττίδου-Πουγεράση

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΒΡΕΦΟΚΟΜΙΚΟΥ-ΠΑΙΔΟΚΟΜΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΑΘΗΝΟΥ

Το παραμύθι «ΟΙ ΚΑΛΟΚΑΡΔΟΙ ΛΥΚΟΙ» επέλεξαν φέτος για να παρουσιάσουν στην τελική τους γιορτή που πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 22 Ιουνίου τα παιδάκια του Βρεφοκομικού- Παιδοκομικού Σταθμού Αθηένου στην αυλή του Σταθμού.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Αθηένου κ. Σπύρος Παπουτής και η σύζυγός του, ο πρόεδρος της Διαχειριστικής επιτροπής του Σταθμού κ. Πέτρος Σάμμουτος καθώς και μέλη της επιτροπής, ο πρόεδρος της Κλεανθείου Κοινοτικής Στέγης Ενηλίκων κ. Βάσος Χ' Γιαννακού, το ζεύγος Αντώνη και Χρυστάλλας Χ' Θεοχάρους, ο πρόεδρος του Συνδέσμου Γονέων κ. Νίκος Δεσπότης και μέλη του Συνδέσμου, καθώς και γονείς και συγγενείς των παιδιών που ήρθαν για να παρακολουθήσουν τη γιορτούλα των παιδιών και να τα καμάρωσουν.

Τα παιδάκια έδωσαν τον καλύτερο τους εαυτό μαζί με τις δασκάλες τους που τα βοηθούσαν για να παρουσιάσουν τη γιορτούλα τους και να ενθουσιάσουν όσους τα παρακολούθησαν, καταχειροκρωτώντας τα. Στο τέλος της εκδήλωσης το ζεύγος Αντώνη και Χρυστάλλας Χ' Θεοχάρους έδωσαν ως ενθύμιο στα παιδάκια που θα συνεχίσουν την επόμενη χρονιά στο νηπιαγωγείο, πλακέτες με τα ονόματα και τη φωτογραφία της τάξης τους.

Την 1η Ιουνίου μέλη της Γυναικείας οργάνωσης ΠΟΓΟ χάρισαν στα παιδάκια καρεκλίτσες επ' ευκαιρία της παγκόσμιας μέρας του παιδιού.

Στις 11 Ιουλίου στο χώρο του παιδοκομικού σταθμού πραγματοποιήθηκε σεμινάριο χρήσης απινιδωτή για περιστατικά ανακοπής καρδιάς. Το σεμινάριο παρακολούθησε το προσωπικό του σταθμού, μέλη της πυροσβεστικής και δημότες που εκδήλωσαν ενδιαφέρον να το παρακολουθήσουν.

68ο Σύστημα Προσκόπων Αθηένου - Χρυσή Επέτειος (1959-2009)

Πενήντα χρόνια δράσης γιορτάζει φέτος το 68ο Σύστημα

Tο κίνημα του Προσκοπισμού έκανε την εμφάνισή του στην Κύπρο το 1913. Το 1942 συστάθηκε το 23ο Σύστημα Ναυτοπροσκόπων Λάρνακας, ενώ το 1959 ιδρύθηκε το 68ο Σύστημα Προσκόπων Αθηένου. Εμπνευστές και οργανωτές του ήταν ο τότε Επαρχιακός Έφορος Λάρνακας Κώστας Αλκίδας, μέλη του Αρχηγείου του 23ου Συστήματος Ναυτοπροσκόπων Λάρνακας και ο Γρηγόρης Σ. Μεστάνας, ο οποίος διετέλεσε πρώτος Συστηματάρχης. Τα δραστήρια μέλη του πρώτου Αρχηγείου ήταν οι Αντώνης Πάρπας, Νίκος Καλαποδάς και Άλκης Τρακοσίτης.

Το Σύστημα Προσκόπων Αθηένου εγκαινιάστηκε με πέντε Ενωμοτίες και 43 μέλη. Το 1960 η Αγέλη των Λυκόπουλων ήρθε να συμπληρώσει την Ομάδα των Προσκόπων και την Κοινότητα των Ανιχνευτών. Αργότερα προστέθηκε και η Ομάδα των Ακριτών. Αρχηγοί των ομάδων Ανιχνευτών, Προσκόπων, Αγέλης, και Ακριτών, μέχρι το 1974, ανέλαβαν κατά διαστήματα, οι Λουκάς Μαραγκός, Κώστας Χατζηγιαννακός, Παναγώτης

Σιμιλής, Βάσος Βοροκλινιώτης, Ιωάννης Παπαπέτρου και Φοίβος Κουρσάρης. Στα πρώτα πέντε χρόνια της λειτουργίας του 1960-64 το Σύστημα αριθμούσε πέραν των 100 μελών.

Μετά την αναχώρηση για το εξωτερικό του Λώρη Μεστάνα, αρχηγοί του Συστήματος μέχρι το 1974 ανέλαβαν κατά σειρά οι Αντώνης Πάρπας, Λουκάς Μαραγκός, Νίκος Καλαποδάς και Ιωάννης

Παπαπέτρου.

Το 1974 το Σύστημα Προσκόπων Αθηένου υπέπεσε σε βραχύχρονη αδράνεια, εξαιτίας της τουρκικής εισβολής. Η ηγεσία του Γεώργιου Γαβριήλ το 1975 σήμανε την έναρξη μιας νέας περιόδου για το Σύστημα. Το 1997 το Σύστημα εγκαινίασε το ιδιόκτητο οίκημά του, ενώ το 2005 ανεγέρθηκε η "Πύλη Πεσόντων και Αγνοουμένων Προσκόπων Αθηένου".

Εκτης ίδρυσής του και μέχρι σήμερα το 68ο Σύστημα Προσκόπων Αθηένου φιλοδοξεί να συμβάλει στην ανάπτυξη των νέων της Αθηένου, με σκοπό την αξιοποίηση των σωματικών, διανοητικών, πνευματικών, πολιτιστικών και κοινωνικών τους ικανοτήτων ως ατόμων και ως πολιτών της Αθηένου, της Κύπρου, του Κόσμου...

Το Σύστημα συνεχίζει να πρωτοστατεί και να συμμετέχει σε όλες τις δημοτικές και εκκλησιαστικές εκδηλώσεις, καθώς και στις επαρχιακές και παγκύπριες προσκοπικές δραστηριότητες.

Οι Νίκος Καλαποδάς, Βάσος Παπαϊωάννου και Κώστας Χατζηγιαννακός πρόσφεραν και συνεχί-

ζουν να προσφέρουν αξιοσημείωτη υπηρεσία ως Αρχηγοί/Βαθμοφόροι σε οργανικές θέσεις στην Επαρχιακή Επιτροπή Εφορείας Λάρνακας, καθώς και στην Παγκύπρια Διοίκηση, στα Συμβούλια και στη Γενική Εφορεία Προσκόπων Κύπρου.

Στη μακρόχρονη πορεία του το 68ο Σύστημα Προσκόπων Αθηένου είχε καλέψει πάντα στο πλευρό του τους γονείς, τα Σωματεία και το Δήμο. Η συμπαράσταση του Συνδέσμου Γονέων παραμένει έμπρακτη, ενώ εκατοντάδες παλαιοί πρόσκοποι διατηρούν άσβεστη τη φλόγα του Προσκοπισμού για συνεργασία και αλληλεγγύη.

Το Σύστημα γιορτάζει φέτος τη «χρυσή» επέτειο πενήντα χρόνων σταθερής ανάπτυξης. Ευχόμαστε το 68ο Σύστημα Προσκόπων Αθηένου να συνεχίσει την ανθηρότητα του εξέλιξη στα πρόσωπα των νέων προσκόπων και υπό την ικανή γηγεσία του Παύλου Μελά. Σήμερα το Σύστημα αριθμεί στις τάξεις του το Αρχηγείο και πέραν των εβδομήντα μελών.

Επιμέλεια Γρηγόρη (Λώρη) Σ. Μεστάνα, Ν. Καλαποδά, Λ. Μαραγκού & Α. Πάρπα

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΗΜΕΡΑ

Σήμερα το Σύστημα αριθμεί στις τάξεις του 90 μέλη, που αποτελούν την Αγέλη των Λυκόπουλων, την Ομάδα των Προσκόπων, την Κοινότητα των Ανιχνευτών και το Αρχηγείο. Σημαντική βοήθεια και στήριξη στο Σύστημα προσφέρει ο Σύνδεσμος Γονέων.

Το Σύστημα είναι σε θέση να διαθέτει δικό του οίκημα, το δικό του εκπαιδευτικό υλικό για την εκπαίδευση των μελών του καθώς και τη δική του ορχήστρα. Το Σύστημα πραγματοποιεί συγκεντρώσεις κάθε Σάββατο απόγευμα στο οίκημά του.

Στις συγκεντρώσεις αναλύονται στα παιδιά οι ιδιότητες και οι αρετές του Πρόσκοπου. Διδάσκονται διά-

φορες μέθοδοι: Επικοινωνίας, Ιχνηλασίας, Χαρτογραφίας, Σκαπανικής, Αστερισμών, Προσκοπικής Τέχνης, Επιβίωσης, Πρώτων Βοηθειών, Πυρόσβεσης, Μαγειρέματος και γενικά όλα όσα θα μπορέσουν να βιωθήσουν τον Πρόσκοπο να γίνει ένα χρήσιμο και σεβαστό άτομο στην κοινωνία. Ένα άτομο που να μπορεί να ανταποκρίνεται δυναμικά στις απαιτήσεις της κοινωνίας και να αντιστέκεται στις προκλήσεις των καιρών.

Μεγαλύτερη επιβεβαίωση των παραπάνω αποτελούν άτομα τα οποία πέρασαν από τις τάξεις του Προσκοπισμού και μιλούν σήμερα για την καλύτερη και πιο σπουδαία εμπειρία της ζωής τους!

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ 68ου ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΑΘΗΕΝΟΥ

Με λαμπρότητα γιορτάστηκαν και φέτος Μοι επέτειοι της 25ης Μαρτίου και 1ης Απριλίου από το 68ο Σύστημα Προσκόπων Αθηένου. Την 25η Μαρτίου όλα τα μέλη του Συστήματος παρέλασαν μέχρι την εκκλησία και ακολούθως συνέχισαν την παρέλαση στους δρόμους της κοινότητας όπου χειροκρότηκαν από πλήθος κόσμου. Την 1η Απριλίου το Σύστημα μετά την εκκλησία μετέβη στο χώρο του Κοιμητηρίου όπου έγινε κατάθεση στεφάνων εις μνήμη των ηρώων της Αθηένου.

Τη Μεγάλη Παρασκευή σύσσωμοτο 68ον Σ.Π. Αθηένου συμμετέχει στην περιφορά του Επιταφίου στους δρόμους της κοινότητας. Τα μέλη του Συστήματος από το πρώι ανέλαβαν τη φύλαξη του Επιταφίου κατά τη διάρκεια της ημέρας. Το βράδυ με κοντούς (ειδικά ξύλα) κρατούσαν την τάξη στους πιστούς, που ακολουθούσαν τον Επιταφίο. Τέσσερις πρόσκοποι κρατούσαν τον Επιτάφιο κατά τη διάρκεια της περιφοράς, ενώ τέσσερα κορίτσια του συστήματος ντυμένα στα άσπρα έφεραν τον Τάφο ως Μυροφόρες.

Στις 2 Μαΐου το Σύστημα μας συμμετέχει στον Παγκύπριο Εορτασμό του Αγίου Γεωργίου – Προστάτη του Προσκοπισμού. Ο Εορτασμός που γίνεται κάθε δύο χρόνια σε μια επαρχία, φέτος πραγματοποιήθηκε στην Πά-

φο. Εκεί μαζεύτηκαν όλα τα προσκοπικά συστήματα της Κύπρου και παρέλασαν περνώντας μπροστά από εξέδρα στην οποία βρίσκονταν εκπρόσωποι της Κυβέρνησης, της Εκκλησίας και του Σώματος Προσκόπων Κύπρου.

Το 2009 ορίστηκε ως «Παιγκόσμιο Έτος Αστρονομίας» έστιτο Σάββατο 9 Μαΐου φιλοξενήθηκε στο Σύστημά μας το Πλανητάριο ΒΕΓΑΣ. Στον Προσκοπισμό οι Αστερισμοί είναι μια από τις βασικές εκπαιδεύσεις, ώστε τα παιδιά να προσανατολίζονται και να επιβιώνουν σε δύσκολες συνθήκες. Τα παιδιά μπήκαν στο Πλανητάριο που είναι ένας μεγάλος θόλος όμοιος με ουρανό και με σύγχρονες προβολές παρακολουθήσαν τους αστερισμούς, τους πλανήτες και άκουσαν τις ιστορίες γύρω από αυτούς.

Η επόμενη εκδήλωση του Συστήματος μας ήταν το Ετήσιο Θερινό Πανηγύρι που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 19 Ιουνίου το βράδυ στο χώρο του οικήματος. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν ο Δήμαρχος κ. Σπύρος Παπουής αξιωματούχοι της επαρχίας μας γιανές και φιλοι των μελών του συστήματος.

Στις φωτογραφίες στηγιότυπα από την παρέλαση κατά τις εθνικές επετείους και από την επισκέψη στο Πλανητάριο Βέγας.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Η Σύναρη μας είστε εσείς!

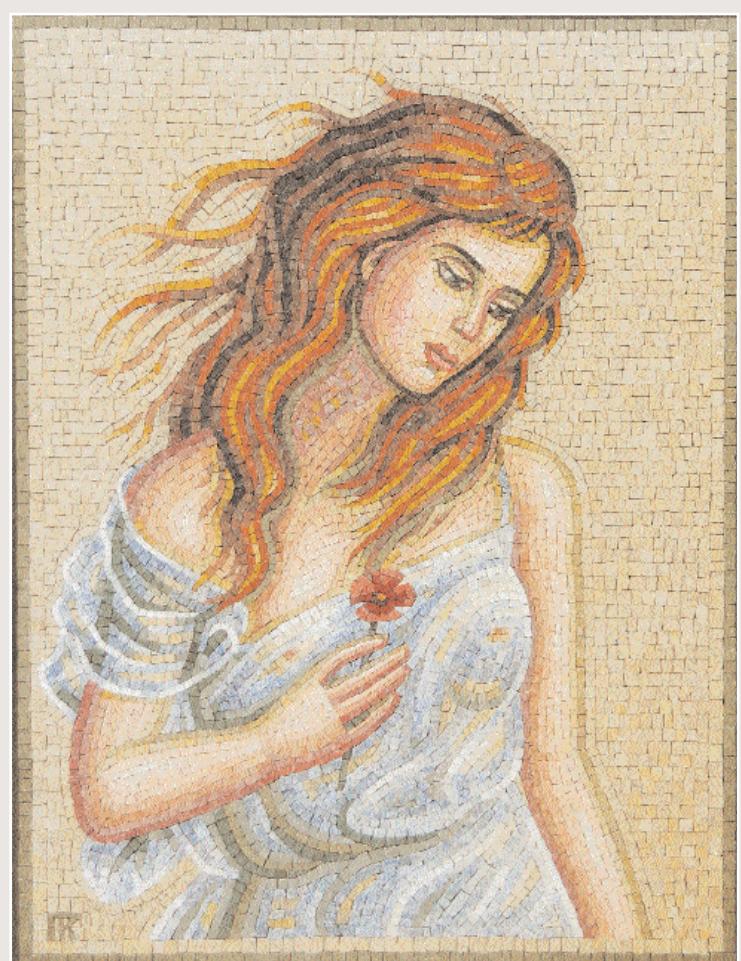
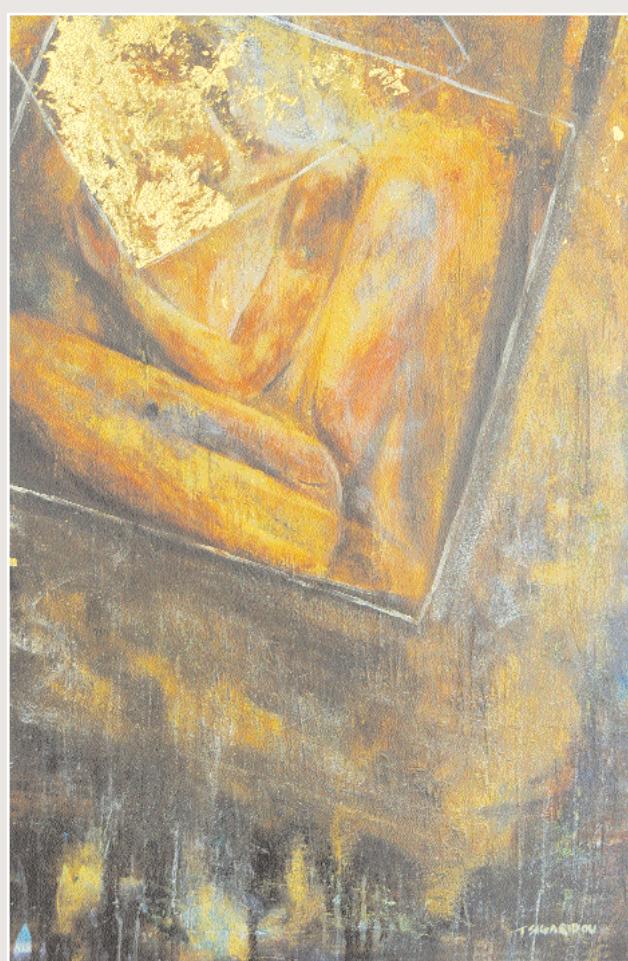
Καλλιτέχνες οι Αθηνείτες - Έκθεση έργων με χώρους

Με κύριο χορηγό την ΣΠΕ Αθηένου πραγματοποιήθηκε η πρώτη Έκθεση έργων τέχνης Αθηνείτων Καλλιτεχνών. Η έκθεση οργανώθηκε στους χώρους του Δημοτικού Μουσείου στο Καλλινίκειο Δημοτικό Μέγαρο, δίνοντας μια νέα διάσταση στις πολιτιστικές εκδηλώσεις του Δήμου και φανερώνοντας την δημιουργικότητα των Αθηνείτων.

Πολλές ήσαν οι ευχαριστίες προς τη ΣΠΕ με την επισήμανση πως χωρίς την γενναιόδωρη χορηγία της ίσως να μην γινόταν κατορθωτή η διοργάνωση της έκθεσης. Τα εγκαίνια της έκθεσης τελέστηκαν από το Δήμαρχο Αθηένου

κ. Σπύρο Παπουή, εκπρόσωπο του υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού και την Πρόεδρο της Πολιτιστικής Επιτροπής του Δήμου. Δεκάδες ήσαν τα έργα που εκτέθηκαν και περιελάμβαναν μεγάλες δημιουργίες με διαφορετικά υλικά και πίνακες ζωγραφικής, ψηφιδωτά κ.α. Όλα τα σχόλια των επισκεπτών της έκθεσης αναφέρονταν στο υψηλό καλλιτεχνικό επίπεδο των έργων και την καλλιτεχνική ευαισθησία που διακρίνει τους Αθηνείτες. Η έκθεση έμεινε ανοικτή μέχρι τις 24 Ιουλίου και η προσέλευση του κοινού ήταν αρθρόα.

Α ΑΘΗΑΙΝΟΥ

ΣΠΕ ΑΘΗΑΙΝΟΥ
9ης Ιουλίου, 7600 Αθηαίνου,
Τηλ: 24811700, Φαξ: 24811710
E-mail: speath@athienou.coop.com.cy

Χορηγία της ΣΠΕ

Ο Τελευταίος Γυρισμός

Λίγοι γνώριζαν ότι παραγωγός της επιτυχημένης κινηματογραφικής ταινίας "Ο Τελευταίος Γυρισμός" σε σενάριο και σκηνοθεσία της Κορίνας Αβραμίδου, είναι ο συντοπίτης μας Κυριάκος Τοφαρίδης.

Η ταινία προβλήθηκε στις 17 Ιουλίου στην Πλατεία Συνεργατισμού με χορηγία της ΣΠΕ Αθηένου.

Ο Κυριάκος Τοφαρίδης που ήταν παρών στην προβολή μοιρά-

στηκε τις σκέψεις του με το κοινό. Η ταινία βρίσκεται ήδη σε μια διεθνή περιοδεία, αφού με την συμπερίληψη της στους φιναλίστ στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Καναδά και σε άλλες κινηματογραφικές διοργανώσεις, όπως την εκπροσώπηση της Κύπρου στο κινηματογραφικό αφέρωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα εκπροσωπήσει την Κύπρο και στο 12o Ετήσιο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΕΝΟΥ
17 ΙΟΥΛΙΟΥ 2009
ΗΜΕΡΑ:
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΛΑΤΕΙΑ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ
ΏΡΑ 8:30 μμ.
Πασσιά, Διανική,
Βετεραν, Νέα,
Πλατεία της Ελευθερίας

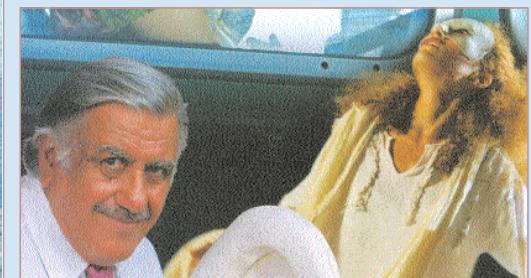
ΧΟΡΗΓΟΣ
ΣΠΕ ΑΘΗΕΝΟΥ

ΛΑΙΒΥ PRODUCTION / Λέων Βασιλείου & Ζαΐνη Βασιλείου / Σταύρος Καραντζής / ΑΛΛΙΑΛΕΙΑ ΒΕΡΓΑΣ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΝΑΣ ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ / ΟΙΚΟΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΣΥΝΤΟΠΙΤΕΣ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΪΟΣ ΓΥΡΙΣΜΟΣ The last homecoming

ΜΑΤΙΝΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΝΑΣ ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ / A FILM BY CORINNA AVRAMIDOU

Χριστίανα Ροκόπου Μέλος Πολιτιστικής Επιτροπής Δήμου Αθηένου

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΜΗΝΑΣ

Καλοκαίρι, γεμάτο εκπλήξεις, χορό και μουσική

Οι εκδηλώσεις που διοργανώθηκαν από την Πολιτιστική Επιτροπή του Δήμου Αθηένου

Όπως έχει καθιερωθεί πατατελευταία χρόνια, ο φετινός Ιούλιος ζήταν πολιτιστικός μήνας για την κοινότητά μας. Οι Αθηνίτες απόλαυσαν καλοκαιρινές δόσεις δροσιάς συμμετέχοντας στις ποικίλες εκδηλώσεις που διοργανώθηκαν από την Πολιτιστική Επιτροπή του δήμου μας.

Πέραν από την ψυχαγωγία και την επιμόρφωση του κοινού, φέτος οι διοργανωτές είχαν θέσει ως στόχο τη συμμετοχή των ίδιων των δημοτών παρέχοντάς τους την ευκαιρία να προβάλουν τα δικά τους ταλέντα και καλλιτεχνικά ενδιαφέροντα, είτε ως επαγγελματίες είτε ως εραστέχνες. Ο στόχος αυτός στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία, αφού οι Αθηνίτες έδειξαν ότιέχουν να παρουσιάσουν εξαιρετικές δουλειές σε όλους τους τομείς που αφορούν στην τέχνη και την ψυχαγωγία, όπως είναι η ζωγραφική, το ψηφιδωτό και τη κεραμική, η υποκριτική, ο κινηματογράφος και το τραγούδι. Παράλληλα, απέδειξαν για άλλη μια φορά ότι μπορεί να στηρίξει με την προσοχή και το χειροκρότημά του αυτό το οποίο παρακολουθεί.

Έγκαίνια έκθεσης έργων Τέχνης Αθηνειτών καλλιτεχνών

Την Παρασκευή 10 Ιουλίου ο πραγματοποιήθηκαν με μια σεμνή τελετή τα εγκαίνιατης έκθεσης έργων Τέχνης Αθηνειτών καλλιτεχνών, που στήθηκε στο χώρο του Καλλινίκειου Δημοτικού Μεγάρου. Την έκθεση χαιρέτησε η πρόεδρος της Πολιτιστικής Επιτροπής και Ελένη Καζάζη, ο Δήμαρχος Αθηένου κ. Σπύρος Παπουής και διαβάστηκε χαιρετισμός του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού κ. Ανδρέα Δημητρίου, ο οποίος δυστυχώς δεν μπόρεσε να παραστεί προσωπικά λόγω του βεβαρημένου του προγράμματος.

Στην έκθεση φιλοξενήθηκαν έργα Αθηνειτών καλλιτεχνών, επαγγελματιών και εραστέχνων, μέσα από τα οποία φάνηκε ότι οι Αθηνίτες δεν είναι μόνο εργατικοί και φιλοπρόσδοιοι, αλλά αγαπούν την Τέχνη και ξέρουν πώς να παράγουν πολιτισμό μέσα από την καθημερινότητά τους. Ζωγραφικοί πίνακες, κολάζ, ψηφιδωτά, κατασκευές και κεραμική αποτέλεσαν το υλικό της έκθεσης που οποιαπάρεμενε ανοικτή για το κοινό μέχρι τις 24 Ιουλίου.

Μεγάλος χορηγός της έκθεσης ήταν η Σ.Π.Ε. Αθηένου, ενώ οικονομική στήριξη προσέφεραν επίσης οι Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και οι φούρνοι Ζορπάς.

Χορευτικό πρόγραμμα από το παιδικό τμήμα του Πολιτιστικού Ομίλου Μάλλουρα – Παιδική Θεατρική παράσταση Το Βαρελάκι με το μέλι από την Παιδική Σκηνή του Σατιρικού Θεάτρου

Η βραδιά της Τρίτης 14 Ιουλίου ήταν αφιερωμένη στους μικρούς Αθηνίτες οι οποίοι παρακολούθησαν χορούς και μουσική του τόπου μας καθώς και μια εξαιρετική θεατρική παράσταση, στην Πλατεία Συνεργατισμού.

Συγκεκριμένα, οι μικροί μας φίλοι είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν τους γνωστούς και συμμαθητές τους που ανήκουν στο παιδικό

τμήμα του Πολιτιστικού Ομίλου Μάλλουρα να παρουσιάσουν παραδοσιακούς κυπριακούς χορούς που έμαθαν φέτος με τη βοήθεια του χοροδιδασκάλου τους κ. Μιχάλη Μιχαήλ.

Το δεύτερο μέρος της εκδήλωσης αποτέλεσε η θεατρική παράσταση Το Βαρελάκι με το μέλι, από την Παιδική Σκηνή του Σατιρικού Θεάτρου. Η πλοκή του έργου σπρέισταν σε μια περιπέτεια γεμάτη με κωμικά και ταυτόχρονα διδακτικά στοιχεία, πολλά τραγούδια και όμορφη μουσική κακατάφερε να ταξιδέψει όχι μόνο τους μικρούς θεατές μακαριούς τους σε κόσμους ονειρικούς και μαγεμένους. Στην παράσταση λάμβανε μέρος και ο συγχωριανός μας ηθοποιός Ανδρέας Νικολαΐδης.

Την εκδήλωση χαιρέτησε η πρόεδρος της Πολιτιστικής Επιτροπής και Ελένη Καζάζη. Χορηγός της εκδήλωσης ήταν οι Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.

Συναυλία Γιώργου Καλογήρου και Παναγιώτη Θωμά με το Μουσικό Σχήμα Ενδοχώρα

Μια πραγματικά ποιοτική βραδιά μάς χάρισαν οι συντοπίτες μας τραγουδοποιοί Γιώργος Καλογήρου με τον Παναγιώτη Θωμά και το Μουσικό Σχήμα Ενδοχώρα παρουσιάζοντάς μας καινούριες συνθέσεις για την Κύπρο, το Αιγαίο και τη Θεσσαλονίκη καθώς και άλλα γνωστά έντεχνα και παραδοσιακά τραγούδια. Όσοι Αθηνίτες είχαν την τύχη να βρεθούν στο χώρο του Κωνσταντίνειου Δημοτικού Πάρκου το βράδυ της Τετάρτης 15 Ιουλίου που πραγματοποιήθηκε εκδήλωση, χαλάρωσαν και αφέθηκαν να ταξιδέψουν μέσα από τις όμορφες μελωδίες και τους ποιοτικούς στίχους των τραγουδιών που μοιράστηκαν μαζί μας οι φίλοι ενούμενοι καλλιτέχνες, οι οποίοι στο τέλος καταχειροκρότηκαν.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Πανιερώτας Μητροπολίτης Τριψιλούντος κ.κ. Βαρνάβας. Χαιρετισμό απηύθυνε η πρόεδρος της Πολιτιστικής Επιτροπής και Ελένη Καζάζη. Χορηγός της εκδήλωσης ήταν η Ιερά Μητρόπολη Τριψιλούντος και οι Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.

Καλλιτεχνικό πρόγραμμα με τον Πολιτιστικό Όμιλο ΡΕΑ

Στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων του Δήμου μας εντάχθηκε και η παρουσίαση της τελικής γιορτής του Πολιτιστικού Ομίλου ΡΕΑ, κατά τη διάρκεια της οποίας τα χορευτικά τμήματα παιδιών και εφήβων παρουσιάσαν κυπριακούς, ελληνικούς παραδοσιακούς και λατινοαμε-

ρικάνικους χορούς. Η διδασκαλία των χωρών έγινε από τους χοροδιδασκάλους κ. Παύλο και. Μάριο. Στην εκδήλωση φιλοξενήθηκε ο Μορφωτικός Πολιτιστικός Σύλλογος Βατολάκου Γρεβενών Ελλάδας, τα μέλη του οποίου παρουσιάσαν ποντιακούς χορούς.

Στην εκδήλωση απηύθυνε χαιρετισμό στην πρόεδρο του συλλόγου ΡΕΑ κ. Κυριάκος Καϊλάς, ενώ έγινε και ανταλλαγή δώρων μεταξύ των Αθηνευτών και των κατοίκων των Γρεβενών Ελλάδας.

Προβολή κινηματογραφικής ταινίας

Ο Τελευταίος Γυρισμός

Την Παρασκευή 17 Ιουλίου, προβλήθηκε στην Πλατεία Συνεργατισμού η κινηματογραφική ταινία Ο τελευταίος Γυρισμός. Σεναριογράφος και σκηνοθέτης της ταινίας είναι η Κορίνα Αβραμίδη ενώ παραγωγός της είναι ο συντοπίτης μας Κυριάκος Τοφαρίδης. Το σενάριο ξετυλίγει μια ερωτική ιστορία με φόντο την ταραγμένη Κύπρο του 1974, όπου ένας κόσμος αιθωρότητας θα δοκιμαστεί και η σκιά της προδοσίας θα δώσει το ανεξίτηλο στίγμα της. Όσοι παρευρέθηκαν συνεπάρθηκαν από τις ερμηνείες των ηθοποιών και την αμεσότητα του σεναρίου, ενώ κανένας δεν έμεινε ασυγκίνητος από τις θυμήσεις που έμπνευσαν το τόση την ταινία. Ο Τελευταίος Γυρισμός επιλέγηκε ανάμεσα στις 20 κινηματογραφικές ταινίες που συμπεριλήφθηκαν στους φιναλίστ στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Καναδά, εκπροσώπησε την Κύπρο στο κινηματογραφικό αφιέρωμα σε ταινίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προβλήθηκαν σε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις το Μάιο του 2009 και επιλέγηκε να εκπροσωπήσει την Κύπρο στο 12ο Ετήσιο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τη βραδιά τίμησε με την παρουσία του ο Τοφαρίδης ο οποίος μοιράστηκε μαζί μας κάποιες προσωπικές σκέψεις και συναίσθημα για την ταινία. Την εκδήλωση χαιρετήστηκε η πρόεδρος της Πολιτιστικής Επιτροπής και Ελένη Καζάζη. Μέγας χορηγός ήταν η Σ.Π.Ε. Αθηένου.

Θεατρική παράσταση Κολοκοτρώνης και Υιός από το Σατιρικό Θέατρο

Την Τετάρτη 22 Ιουλίου, σε μια κατάμεστη πλατεία από κόσμο, το Σατιρικό Θέατρο παρουσιάστηκε το έργο Κολοκοτρώνης και Υιός. Το έργο, σε σκηνοθεσία Χρίστου Ζάνου, ήταν μια κωμαδία γεμάτη γηνήσιο κυπριακό χιούμορ, που σάρκαζε το σημερινό εκτρωματικό πρόσωπο του τόπου μας προσφέροντας σε όλους μας πλούσιο γέλιο, ότι καλύτερο για μια ζεστή καλοκαιρινή νύκτα του Ιούλη!

Μουσική βραδιά με την Κύπρια τραγουδίστρια Εύη Καπάταη

Ο πολιτιστικός μήνας του Δήμου Αθηένου ολοκληρώθηκε με τη συναυλία της Κύπριας τραγουδίστριας Εύης Καπάταη, που δόθηκε στο Κωνσταντίνειο Δημοτικό Πάρκο. Την τραγουδίστρια συνόδευσε το χορευτικό τμήματος Πολιτιστικού Ομίλου του Δήμου μας στην ενότητα Κινηματογρ

Επιλέγουμε τις καλύτερες τοποθεσίες,
ειδούσημε τα καλύτερα υλικά
και κτίζουμε το μέλλον σας!

ΦΙΑΚΚΟΥ
ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Η επιλογή του αύριο... σήμερα!

Μιχ. Γεωργίου 38, 7600 Αθηνέου
Τηλ.: +357 24811777, Φαξ: +357 24811342
e-mail: fiakkoue@cytanet.com.cy
www.fiakkougroup.com

• Ανάπτυξη γης • Εισαγωγές Οικοδομικών Υλικών • Οικοδομικά & Τεχνικά έργα •

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΕΟΥ

Ευρωπαϊκά προγράμματα-ανταλλαγή εμπειριών

Μια από τις πολλές ευκαιρίες που μας προσφέρει ο Δημοτικός Πολιτιστικός Όμιλος Αθηένου και ιδιαίτερως ο υπεύθυνος του χορευτικού τμήματος κ. Ματθαίος Αλαμπρίτης, είναι η συμμετοχή σε διάφορα ευρωπαϊκά προγράμματα ανταλλαγής νέων και σεμινάρια κάτω από το πρόγραμμα "Νεολαία εν δράσει". Τον Ιούνιο η Άντρη Βαρνάβα, μέλος του χορευτικού τμήματος, είχε την ευκαιρία να συμμετάσχει σε ένα ευρωπαϊκό εκπαιδευτικό πρόγραμμα με τίτλο "The Groupleader Toolkit", που διεξάχθηκε στην Ολλανδία και συμμετείχαν σε αυτό 20 νέοι άνω των 18 χρονών από 7 χώρες: Πορτογαλία, Ισπανία, Αγγλία, Ρουμανία, Πολωνία, Ολλανδία και Κύπρο.

Όπως η ίδια ανέφερε, σε αυτό το πρόγραμμα μέσα από διάφορες συζητήσεις, εργασίες και παιχνίδια είχε την ευκαιρία να μάθει πως λειτουργούν οι ομάδες (groups) και

φυσικά μέσα από διάφορα εργαλεία, πώς να λειτουργούν καλύτερα και με αρμονία.

Επιπλέον έμαθε για τη συμπεριφορά και τις ικανότητες που πρέπει να έχει ένας αρχηγός μιας ομάδας. Εκτός φυσικά από τα εκπαιδευτικά στοιχεία που πρόσφερε το πρόγραμμα αυτό, είχε την ευκαιρία να συναντήσει ανθρώπους από διαφορετικές χώρες με διαφορετική ισως κουλτούρα από τη δική μας. Επιπρόσθετα μέσω του προγράμματος αυτού, αλλά και όλων των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, είχε την ευκαιρία να δημιουργήσει δεσμούς φιλίας με άτομα τα οποία δεν γνώριζε προηγουμένως.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση καταβάλλει κάθε προσπάθεια και χρηματοδοτεί τέτοια προγράμματα με στόχο την προώθηση ανταλλαγής ιδεών μεταξύ των νέων. Είναι καλά όσοι μπορούν να συμμετέχουν σε τέτοια προγράμματα γιατί έχουν πολλά να κερδίσουν.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Το κοινωνικό πρόσωπο της Αθηένου

Τις κοινωνικές της ευαισθησίες έδειξε για άλλη μια φορά η Αθηένου με τη φιλανθρωπική εκδήλωση που διοργάνωσε στην οικία της κ. Αντρούλας Έλληνα και τέθηκε υπό την αιγίδα της συζύγου του Προέδρου της Δημοκρατίας Έλσης Χριστόφεια, στην παρουσία του κ. Άντρου Κυπριανού.

Τα έσοδα διατέθηκαν για φιλανθρωπικό σκοπό.

Ο κ. Άντρος Κυπριανού στο χαιρετισμό του συνεχάρηκε την οργανωτική επιτροπή για την πολύ ωραία πρωτοβουλία και τόνισε ότι με την εκδήλωση αυτή, οι γυναίκες της Αθηένου ανέ-

δειξαν για άλλη μια φορά το κοινωνικό τους πρόσωπο. Ο κ. Κυπριανού έδωσε συγχαρητήρια και στην οικοδέσποινα Αντρούλα Έλληνα για τη συμβολή της στην υλοποίηση ενός πολύ ευγενικού σκοπού.

Στο χαιρετισμό της η κ. Έλση Χριστόφεια ανέφερε μεταξύ άλλων ότι η κυβέρνηση με συνέπεια και υπευθυνότητα προσεγγίζει τα προβλήματα των γυναικών και των παιδιών σαν κοινωνικά προβλήματα και προτείνει ολοκληρωμένες λύσεις.

Υπερασπίζεται τα δικαιώματα των παιδιών, των γυναικών, αγωνίζεται για τη δημοκρατία,

την κοινωνική ευημερία και πρόσδοτο, την επιμόρφωση, την περιφρούρηση της παγκόσμιας ειρήνης και την προστασία του περιβάλλοντος.

Εκ μέρους της οργανωτικής επιτροπής μίλησε η κ. Βαθούλα Χατζηθεοχάρους η οποία ευχαρίστησε όλους τους συντελεστές της εκδήλωσης και την κ. Έλληνα για την παραχώρηση της οικίας της.

Το καλλιτεχνικό πρόγραμμα περιέλαβε απαγγελίες ποιημάτων, επίδειξη μόδας και τραγούδια από τον μουσικό Χρίστο Πεχλιβάνη ενώ ολοκληρώθηκε με κόκτειλ πάρτι.

Αφυπρέτησε ο κ. Λάκης Ζορπάς

Στις 15 Ιουνίου, ο αρχαιότερος υπάλληλος του Δήμου μας αφύπρετησε, έχοντας φτάσει στη συντάξη μηλικάτων 62 ετών. Ο κ. Λάκης Ζορπάς άφησε πίσω του 40 χρόνια πραγματικής εξυπρέτησης των δημοτών της Αθηένου. Πάντοτε με χαμόγελο, ευδιάθετος, οποιαδήποτε ώρα και μέρα, ο Λάκης εξυπρετεύει όλους τους Αθηναίτες. Με τον τρόπο του πρόσφερε ανεπανάληπτες υπηρεσίες όχι μόνο στους Αθηναίτες αλλά και στους αλλοδαπούς κάτοικους της Αθηένου. Σαν ένδειξη εκτίμησης των υπηρεσιών του κ. Λάκη, ο Δήμαρχος κ. Σπύρος Παπουήτου πρόσφερε αναμνηστικό δώρο εκ μέρους του Δημοτικού Συμβουλίου. Αφού εξήρετις τις υπηρεσίες του προς την Υπηρεσία, ο Δήμαρχος πρόσθεσε: «Πολλοί Αθηναίτες θα αναπολούν τις υπηρεσίες που τους πρόσφερες κατά τη διάρκεια της εργοδότησης σου. Πάντοτε ξεχινητικός, νύκτα και μέρα, εργάσιμη η μη, ήσουν παρών στις ανάγκες των δημοτών μας, κυρίως των νησιωτικών. Το Δημοτικό Συμβούλιο, οισυνάδελφοι σου και εγώ προσωπικά, σου ευχόμαστε υγεία και οικογενειακή ευτυχία.»

Με επιτυχία πραγματοποίήσεις ο Αθλητικός Σύλλογος «ΟΡΦΕΑΣ» Αθηένου στο Αγροτικό και Γεωνομικό Κέντρο της κωμόπολης, αιμοδοσία εις μνήμη του επίλεκτου μέλους του Χάρη Παπούρη. Στην εκδήλωση πήραν μέρος εκατό περίπου μέλη και κάτοικοι της κωμόπολης και ογδόντα από αυτούς πρόσφεραν αίμα για τις ανάγκες της Κοινωνικής Τράπεζας Αίματος. Τους αιμοδότες επισκέφθηκε και συνεχάρηκε ο Δήμαρχος Αθηένου κ. Σπύρος Παπουήτης.

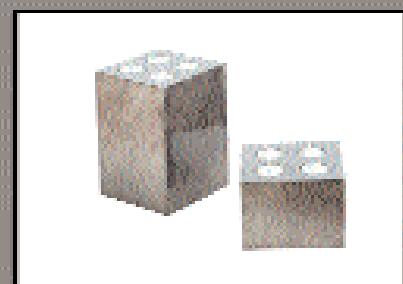
African Safari

GIFTS & DIY

Όπι έλειπε από το σπίτι σας είναι... εδώ!

...έργα τέχνης!

ΠΡΟΣΦΥΓΟΥΛΕΣ¹ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Γράφει: Γιάννης Κ. Λάμπρου

Β' μέρος

Tέσσερις κοπέλες από την Χίο παντρεύτηκαν Αθηναίες. Ήταν η Καλλιόπη Γκιόμελου (ή Γέμελου) από το χωριό Βροντάδος, που πήρε τον Γιάννη Πέτρου Λιονταρίδη (Λιονταρή), η συγχωριανή της Άννα Ν. Μπαχά, που παντρεύτηκε τον Κυριάκο (Κάκο) Πέτρου Μαμμούζ, η Ευγενία Μαυρή από τα Καρδάμυλα, που έγινε σύζυγος του Νίκου Ι. Παυλίδη και η Δέσποινα Χαλαμαντά επίσης από τα Καρδάμυλα, που παντρεύτηκε τον Λάμπρο Νικόλα Φιάκκου.

Η Δέσποινα ήταν κόρη του Νικόλαου Χαλαμαντά, ιερέα στα Καρδάμυλα της Χίου. Εξαιτίας της πείνας και της κακής συμπεριφοράς των Γερμανών στρατιωτών ο παπα-Νικόλας μπήκε σε μια βάρκα μαζί με την γυναίκα του Αννεζούλα και τα παιδιά του και πέρασε λαθραία μαζί με άλλους συγχωριανούς του στην απέναντι ακτή της Τουρκίας. Εκεί είχαν καταφύγει και άλλοι Χιώτες. Όλοι μαζίνιαύλωσαν ένα σαπιοκάικο γεμάτο ψεύρες και ύστερα από μεγάλες ταλαιπωρίες κι αφού διέτρεξαν τον κίνδυνο να πνιγούν, έφτασαν νηστικοί και διψασμένοι στον Ξερό της Κύπρου. Για ναύλο ο παπα-Νικόλας έδωσε το χρυσό του ρολόι. Από τον Ξερό μεταφέρθηκαν στο λοιμοκαθαρτήριο του Μαυροβουνίου και απ' εκεί ο παπάς και η οικογένειά του ήθαν στην Αθηναίου. Το σύντομο χρονικό διάστημα που έμειναν εδώ ήταν αρκετό για ένα νέο Αθηναίη, τον Λάμπρο Ν. Φιάκκο, να ερωτευτεί την παπαδοκόρη την Δέσποινα και να την ζητήσει σε γάμο. Η Δέσποινα ήταν μόλις δεκαέτη χρονών και ο παπάς απέρριψε την πρόταση του Λάμπρου. Ύστερα από λίγο καιρό πήρε την οικογένειά του και εγκαταστάθηκε στον προσφυγικό καταυλισμό της Δεκέλειας, όπου διορίστηκε ιερέας στην εκεί εκκλησία του Αγίου Ελευθερίου. Ωστόσο ο Λάμπρος δεν έλεγε να ξεχάσει την Δέσποινα. Και μια μέρα πήγε με φίλους του στην Δεκέλεια και την έκλεψε, έτσι με την μαθητική ποδιά που φορούσε. Ο παπα-Νικόλας καταστενοχωράθηκε, αλλά δεν είχε άλλη διέξοδο παρά να τους παντρέψει. Όταν πλησίασε ο καιρός να γεννήσει, η Δέσποινα θέλησε να βρίσκεται κοντά στους γονείς της. Έτσι έφυγε από την Αθηναίου και πήγε στην Σκουριώτισσα, την νέα διαμονή των γονιών της. Εκεί γέννησε την Ελένη τον Δεκέμβρη του 1944. Το Φεβρουάριο του 1946 οι γονείς της Δέσποινας επέστρεψαν στα Καρδάμυλα της Χίου. Η Δέσποινα και ο Λάμπρος, που στο μεταξύ είχαν

αποκτήσει και δεύτερη κόρη, την Άννα, είχαν πρόθεση να εγκατασταθούν και αυτοί στην Χίο κι έτσι άφησαν την Ελένη να πάει μαζί με τον παππού και την γιαγιά της. Ο Λάμπρος όμως συνάντησε δυσκολίες και η εγκατάσταση της οικογένειάς του στην Χίο ματαιώθηκε. Θέλησαν τότε να φέρουν πίσω στην Αθηναίου την κόρη τους, αλλά αυτή έκλαιε και αρνιόταν να επιστρέψει κοντά τους. Ένιωθε δική της οικογένεια εκείνη του παππού της. Σαν μάνα της είχε αγαπήσει την αδελφή της Δέσποινας, που είχε αναλάβει την ανατροφή της. Έγινε δεκαοχτώ χρονών για να αποφασίσει να επιστρέψει κοντά στους πραγματικούς γονείς της στην Αθηναίου. Άλλα και τότε δεν έμεινε κοντά τους για πολύ καιρό. Παντρεύτηκε τον Κώστα Ζαρόπουλο, που έκανε την στρατιωτική του θητεία στην Ελληνική Δύναμη Κύπρου (ΕΛΔΥΚ) και από το 1966 εγκαταστάθηκε στην Καλαμπάκα της Ελλάδας, την πατρίδα του άντρα της.

Η ιστορία της Άννας Μπαχά έχει πολλές ομοιότητες με εκείνη της Δέσποινας Χαλαμαντά. Την διηγείται η ίδια²: «Ο πατέρας μου, Νικόλαος Μπαχάς, ήταν υπάλληλος του δημιαρχείου στο Βροντάδος της Χίου. Ήταν υδρονομέας. Τότε υπήρχαν βρύσες στους δρόμους και τις άνοιγε ο υδρονομέας με κλειδί. Όταν ήρθαν οι Γερμανοί στην Χίο, ο πατέρας μου πήρε την απόφαση να περάσουμε στην Τουρκία και απ' εκεί στην Κύπρο. Ξεκινήσαμε περπατητοί από το Βροντάδος για τα Καρδάμυλα, ο πατέρας μου, η μητέρα μου Μοσχούλα, εγώ και τ' αδέλφια μου Στεφανής και Γιώργος. Ο μεγάλος μου αδελφός, ο Απόστολος, ήταν στρατιώτης και δεν έραμε αν ζούσε ή απέθανε. Στον δρόμο μη έχοντας τίποτε άλλο να φάμετρώγαμε κουντουρούδια (έτσι λένε στην Χίοτα χαρούπια) και ό,τι άλλο βρίσκαμε. Από τα Καρδάμυλα κατεβήκαμε σ' ένα λιμανάκι, το Παντουκιός, και νύχτα μπήκαμε με άλλους σε μια βάρκα. Ένα βρέφος έκλαιε και κάποιοι είπαν στην μάνα του να το πετάξει στην θάλασσα να μη μας προδώσει. Τους είπε, αν rίξετε το μωρό μου στην θάλασσα, θα πέσω κι εγώ μαζί του. Του έδωσαν ένα σύκο να πιπιλά. Οι Τούρκοι τιμωρούσαν τους βαρκάρηδες που κουβαλούσαν πρόσφυγες στην Τουρκία. Ο βαρκάρης μας, για να μην τον πιάσουν, κατεύθυνε την βάρκα του σ' ένα ερημικό μέρος. Είχαμε μαζί μας έναν καπετάνιο που καταλάβαινε και τον απείλησε πως, αν δεν μας έπαιρνε εκεί που συμφωνήσαμε, θα τον πετούσε στην θάλασσα και θα καθόταν αυτός στο τιμόνι. Μας κατέβασε σε μια τοποθεσία κοντά στον Τσεσμέ. Το πρώια αναζητήσαμε κατοικημένη περιοχή. Ένα

Ο Λάμπρος Φιάκκος και η προσφυγούλα γυναίκα του Δέσποινα.

Τουρκάκι μας οδήγησε στον Τσεσμέ. Μας βάλανε σ' ένα σχολείο, όπου ήταν πολλοί άλλοι πρόσφυγες. Μας φέρανε ψωμιά. Το βράδυ μπαρκάραμε σ' ένα τούρκικο σαπιοκάικο για την Κύπρο. Σε λίγο σώθηκαν τα φαγιά, σώθηκε και το νερό. Από την δίψα λιποθύμησα και μου δώσανε νερό της θάλασσας να ξελιποθυμήσω. Στην Κύπρο μας είχαν για χαμένους. Ήταν καΐκια που βούλιαξαν, προτού φτάσουν στην Κύπρο. Σαν κατεβήκαμε, μας πήρανε στο Μαυροβούνι. Ο κόσμος μάς υποδέχτηκε με αγάπη. Κτυπούσαν οι καμπάνες. Μας πετούσαν σοκολάτες, καραμέλες, τσιγάρα. Το πώς μας εφερτήκαν στην Κύπρο δεν θα το ξεχάσω. Στο Μαυροβούνι βάλανε κάθε οικογένεια σ' ένα καμαράκι. Την νύχτα μας έφεγγε ένα κερί. Υστερά από τρεις εβδομάδες μας πήρανε στην Λάρνακα, στον Άγιο Λάζαρο. Στην τραπεζαρία μάς είχαν φαγιά, πράματα, μη συζητάτε. Μας ρωτήσανε μετά αν είχαμε κάπου να πάμε. Για δύσους δεν είχαν πού να πάνε, όριζε η Επιτροπή. Εμάς μας έστειλαν στην Αγίο Θεόδωρο της Σκαρίνου. Την οικογένεια της χωριανής μου Καλλιόπης Γεμέλου η Επιτροπή την έστειλε στην Αθηναίου. Εκεί την γνώρισε ο Γιάννης του Λιόνταρου και την παντρεύτηκε. Πήγαμε κι εμείς στον γάμο. Ήταν εκεί και ο εξάδελφος του γαμπρού, ο Κυριάκος Πέτρου Μαμμούζ. Με το που με είδε ο Κάκος, τέλειωσε. Με ζήτησε σε γάμο. Ήμουν μόλις δεκαέτη χρονών. Οι γονείς μου πίστευαν πως καλύτερα ήταν να παντρευτώ πλούσιο και να μείνω στην Κύπρο, παρά να γυρίσω μαζί τους στην Φιάκκο. Ήσαν πολλά χρόνια. Επιστρέψαμε στο Βροντάδος, ήσαν πολλά χρόνια τράβηξε κι εμάς κοντά του στην Αφρική. Μείναμε εκεί άλλα οχτώ χρόνια. Επιστρέψαμε ξανά στο Βροντάδος, ήσαν πολλά χρόνια στην Αθηναίου και ξαναγυρίσαμε στο Βροντάδος. Εκεί μας βρήκε το πραξικόπημα στην Κύπρο και η τουρκική εισβολή. Ο άντρας μου πέθανε το 1975 από καρδιά.»

Από δεξιά: 1. Φλωρεντία Τρακοσίη, αδελφότεκνη του Κυριάκου Π. Μαμμούζ, που νυμφεύτηκε την προσφυγούλα Άννα Μπαχά 2. Άννα Μπαχά, σύζυγος Κυριάκου Π. Μαμμούζ 3. Άννούλα Μοτίτη, κόρη της προσφυγούλας Δέσποινας Χαλαμαντά, που παντρεύτηκε τον Λάμπρο Ν. Φιάκκο 4. Ανδρούλα Ζαννίκου, κόρη της Άννας και του Κυριάκου Π. Μαμμούζ.

Από αριστερά: Ελένη Λ. Φιάκκου-Ζαροπούλου, Νίκος Λ. Φιάκκου, Άννα Λ. Φιάκκου-Μοτίτη, Γιάννης Χαλαμαντάς, καπετάνιος, αδελφός του παπα-Νικόλα Χαλαμαντά, Δέσποινα Χαλαμαντά, σύζυγος Λάμπρου Φιάκκου.

γ) Και ένας Μικρασιάτης πρόσφυγας.

Εκτός από τις προσφυγούλες από το Καλαμάκι, η μικρασιατική καταστροφή του 1922 έφερε στην Αθηναίου και κάποιους πρόσφυγες από τα ενδότερα της Τουρκίας. Ένας από αυτούς ήταν ο Αναστάσης Καστανιάς. Λέει γι' αυτόν ο γιος του Ζήσος (Ζήσιμος) Καστανιάς⁴: «Ο πατέρας μου γεννήθηκε στην Αθηναίου από Αθηναίιτες γονείς, που αργότερα μετανάστευσαν στην Μικρά Ασία. Ζούσε στο Τιμίσι (Οδεμίσιο), πενήντα μίλια ανατολικά της Σμύρνης. Ήταν καπνοκαλλιέργητης. Γυναίκα του ήταν η Μαρία Ζησίμου από το Τιμίσι. Όταν έγινε η καταστροφή, οι γονείς μου είχαν ένα γιο έξι μηνών, τον Κώστα, που αργότερα έγινε ράφτης στην Αθηναίου. Στην φυγή τους προς την Σμύρνη το βρέφος έκλαιε και κάποιοι από την συνοδεία υπέδειξαν στην μητέρα μου να το πνίξει, να μην προδώσει την θέση τους. Αν το πνίξετε, να πνίξετε κι εμένα, τους είπε. Η πορεία προς την Σμύρνη διάρκεσε μια εβδομάδα. Στην προκαμιάτης Σμύρνης κόσμος πολύς προσπαθούσε εναγωνίως να βρει θέση σε κάποιο πλοίο και να σωθεί. Προτεραιότητα έδιναν σε Έλληνες υπηκόους και σε άλλους που ήταν στην Αθηναίου και στην Τουρκική. Ο πατέρας μου είχε αγγλική υπηκοότητα και έτσι δεν δυσκολεύτηκε πολύ να ανεβεί σ' ένα πλοίο με την γυναίκα του και το παιδί του και να φτάσει στην Κύπρο. Από τα αδέλφια του σώθηκε μόνο μια αδελφή, η Νίκη, που πήγε στην Ελλάδα.

Στην Αθηναίου η οικογένεια φιλοξενήθηκε λίγο καιρό από συγγενικές οικογένειες. Στην συνέχεια ο πατέρας μου εργοδοτήθηκε από την αποικιακή Κυβέρνηση της Κύπρου και από ιδιώτες ως ειδικός στην καπνοκαλλιέργεια και στην συσκευασία των φύλλων του καπνού. Δίδαξε τα θέματα αυτά σε αγρότες στην Γιαλούσα, την Ποταμιά, την Αραδίππου και αλλού. Όπου δουλειες, έπαιρνε μαζί του και την οικογένειά του. Ήθελε τα πάντα για τον καπνό. Έριχνε τον σπόρο σε λασάνια (σπορεία) και, όταν μεγάλωναν λίγο τα φυτά, τα πότιζε καλά, τα ξερίζωνε και έτσι όπως ήταν με την λάσπη στην ρίζα τους τα μεταφέτευε αραιωμένα σε καλλιεργημένο χωράφι. Αυτό έπερπετε να είχε ποτιστεί καλά τον χειμώνα και να είχε οργωθεί δύο ή τρεις φορές, για να διατηρεί αρ-

Ο Αναστάσης Καστανιάς, η γυναίκα του Μαρία και η κόρη τους Ευθαλία.

κετή γυρασία και το καλοκαίρι. Όταν τα μεταφύτευε, για να «πιάσουν», έριχνε στην ρίζα τους μισό τενεκεδάκι νερό, απ' αυτά που περιέχουν συμπτυκωμένο γάλα. Δεν χρειάζονταν άλλο πότισμα. Η υπόγεια υγρασία του χωραφίου ήταν αρκετή, για να μεγαλώσουν. Στην Ποταμιά δούλεψε στις καπνοφυτείες του τσιφλικιού του Μάτσα. Στην Κερύνεια εργοδοτήθηκε από τον μεγαλοκτηματία και μεγαλέμπορο Δημοσθένη Σεβέρη. Του έφερναν αποξηραμένα τα φύλλα του καπνού περασμένα σε κλωστή. Τους έδινε κάποια υγρασία, για να μαλακώσουν και στην συνέχεια τα «παλάρισκε», τα συσκεύαζε δηλαδή σε σχήμα αρθογώνιας «πάλας» (μπάλας), πιέζοντά τα, ώστε να περιορίζεται ο συντονισμός της είχε υπόστεγα με μιανάβικα και κρεοπωλεία, που οι στέγες τους ήταν από κεραμίδια που κατασκεύαζε ο Γιαννακούτας. Μόλις έμπαινες στην αγορά, στα αριστερά σου ήταν το σιαμιστάρικο του Αναστάση Καστανιά. Δίπλα του ήταν το σιαμιστάρικο της Ασπρομαλλούς. Αυτή ήταν χήρα και κατάφερε να μεγαλώσει τα παιδιά της που λώντας σιάμισι και μαχαλεπί. Όταν έψηνε αρκετά σιάμισι, ο Καστανιάς τα τοπιθετούσε σ' ένα μπακιέρειο ταψί, έβαζε το ταψί στο κεφάλι του, έπαιρνε κι

στην Γιαλούσα την 1.4. 1929.

Η ενασχόληση με τα καπνά κούραζε τον πατέρα μου. Όταν βρισκόταν ακόμη στην Αραδίππου, άρχισε να κατασκευάζει και να πουλεί μπακλαβάδες, κατεΐφα και σιάμισι. Είναι ανατολιτικά γλυκίσματα και τα ίξερε από την πατρίδα του, το Τιμίσι. Στην Αραδίππου άνοιξε και ένα μπακόρι μπακάλικο. Τελικά εγκαταστάθηκε στην Αθηναίου. Εδώ έψηνε και πουλούσε μόνο σιάμισι. Το σιαμιστάρικό του ήταν στην παλιά αγορά απέναντι από τον Αϊ-Φωκά. Αυτή ήταν ένας περιφραγμένος τετράγωνος χώρος. Στην θέση της αργότερα κτίστηκε η σημερινή δημιοτική αγορά. Στις τέσσερις πλευρές της είχε υπόστεγα με μιανάβικα και κρεοπωλεία, που οι στέγες τους ήταν από κεραμίδια που κατασκεύαζε ο Γιαννακούτας. Μόλις έμπαινες στην αγορά, στα αριστερά σου ήταν το σιαμιστάρικο του Αναστάση Καστανιά. Δίπλα του ήταν το σιαμιστάρικο της Ασπρομαλλούς. Αυτή ήταν χήρα και κατάφερε να μεγαλώσει τα παιδιά της που λώντας σιάμισι και μαχαλεπί. Όταν έψηνε αρκετά σιάμισι, ο Καστανιάς τα τοπιθετούσε σ' ένα μπακιέρειο ταψί, έβαζε το ταψί στο κεφάλι του, έπαιρνε κι

ένα σκαμνάκι που διπλωνόταν και γύριζε όλους τους δρόμους της Αθηναίου. Προχωρώσε με γοργή περιπατησία και φώναζε διαρκώς: σάμισι... Το σύγμα το πρόφερε ψιλό, όπως στα μέρη του, και όχι δασύ όπως προφέρεται στην Αθηναίου και στα άλλα μέρη της Κύπρου. Δεν σταματούσε, παρά μόνο αν του ζητούσαν σιάμισι. Άνοιγε τότε το διπλωμένο σκαμνάκι και το ποθετούσε πάνω του ταψί. Έβαζε σε ψαρόκολα τα σιάμισι που του παράγγελλαν και τους έριχνε άχνη ζάχαρης. Κατά την ομολογία των περισσότερων Αθηναίων ο Αναστάσης Καστανιάς έφτιαχνε τα καλύτερα σιάμισι. Απ' αυτόν μάθαμε την τέχνη ο αδελφός μου Φιλιππος και εγώ. Μια εποχή ήμαστε κι εμείς σιαμιστάρηδες. Η Ασπρομαλλού, πάλι, δίδαξε την τέχνη της στον γιαπτρό της Βάσο Κολαρτή.

Ο πατέρας μου μιλούσε όπως οι Ελλαδίτες. Αν και έζησε πολλά χρόνια ανάμεσα σε Κυπρίους, η ομιλία του δεν επηρεάστηκε καθόλου από την κυπριακή διάλεκτο. Μιλούσε και τα Τούρκικα φαρσί. Είχε διάτερες σχέσεις με τους Τούρκους του Πετροφανίου. Τους προμήθευε «ταπάκκο», δηλαδή κομμένο καπνό, από τον οποίο μπορούσαν να φτιάξουν μόνοι τους τσιγάρο. Αυτό ήταν παράνομο. Μόνοι τσιγάρα της βιομηχανίας επιτρέπονταν, αλλά αυτά ήταν ακριβά. Ο πατέρας μου πέθανε το 1957.»

1. Έτσι λεν στην Αθηναίου και σε άλλα μέρη της Κύπρου τις προσφυγούλες.

2. Σε συνομιλία της με τον γράφοντα, 17.7.2005.

3. Ο επαναπατρισμός έγινε με την βοήθεια της UNRRA (United Nations Relief and Rehabilitation Administration). Βλέπε και φυλλάδιο της UNRRA με τίτλο: «Προς τους πρόσφυγες στην Κύπρο: Πληροφορία και οδηγία για τον επαναπατρισμό», που εκδόθηκε στις 26.3.1945, στον φάκελο του Κρατικού Αρχείου Κύπρου SA1/536/1945. Καταλόγους επαναπατριζόμενων στην Χίο και σε άλλα μέρη της Ελλάδας βλέπε στους φακέλους SA1/536/1945/2,3. Καταγράφονται 2.530 ονόματα προσώπων που επαναπατρίστηκαν στην Χίο.

4. Σε συνομιλία του με τον γράφοντα, 2.8.2004.

Στο επόμενο τεύχος:

Φραζή Παπάζογλου και Καλλιόπη Χριστοφόρου και ο παιδοκομικός σταθμός-νηπιαγωγείο Αθηναίου

Η ΖΩΗ ΜΑΣ

Ο πολιτιστικός Όμιλος "Βατόλακκος" από τη Γρεβενά Ελλάδας επισκέφθηκε το Καλλινίκειο Δημοτικό Μέγαρο.

Απόδημοι Αθηναίτες της Νέας Υόρκης με τις οικογένειες τους.

Συμμαθητές του Δημοτικού Σχολείου Αθηνέου. Κώστας Καλαθάς, Κυριάκος Ράφτης και Μιχάλης Σαΐτης ανάμεσα στο δήμαρχο Αθηνέου, Σπύρο Παπουη.

Από την επίσκεψη παιδιών του Προγράμματος Απογευματινής Δημιουργικής Απασχόλησης σε παγωταρία συνδημότη μας.

Εθελόντριες στο Κωνσταντινένειο Κέντρο Ενηλίκων ενώρα εργασίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΛΥΤΡΑΣ: 80 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΒΙΟΠΑΛΗ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΠΕΔΟΥΛΙΔΟΥ

Γεννήθηκε και έζησε σε πολύ σκληρούς και δύσκολους καιρούς. Τώρα πια είναι ένας απόμαχος της ζωής που απολαμβάνει τους καρπούς των κόπων μιας ολόκληρης ζωής. Μέχρι πρότινος όπως δηλώνει και ο ίδιος, ακόμα τριγύριζε με το ποδήλατό του και την τσάππα του και δούλευε. Αυτός είναι ο Αναστάσης Λύτρας, ένας ακούραστος βιοπαλαιοστής μέχρι τα 95 του χρόνια.

Παππού, πες μας τι θυμάσαι που την παιδική σου ηλικία. Πότε γεννήθηκες, πώς εζούσετε, αν επίπεδο σχολείο.

Γεννήθηκα το Γενάρη του 1916. Οι γονιόι μου ήταν φτωσιοί, έτσι έμεινα αγράμματος γιατί εν εμποριούσαν να με πέψουν σχολείο. Στα 13 μου επήρια πάνω στον Αμίαντο, στα μεταλλεία να δουλέψω αφού στην Αθήνα είστε φτώσια και επεινούσαμε. Όταν έφυγα που τα μεταλλεία και ήρθα πίσω στην Αθήνα έκαμα δουλειές που δεν τις έκαμνε κανένας άλλος.

Ήσαστε μεγάλη οικογένεια; Κανένας εν επίπεδο σχολείο;

Ήμαστεν 6 αδέρφια αλλά τωρά έμεινα μόνος μου. Επειδή ήμαστεν φτωσιοί κανένας μας εν επίπεδο σχολείο.

Πότε παντρεύτηκες; Πώς ελέαν τη γυναίκα σου και πόσα παιδιά εκάμετε;

Αν θυμούμαι καλά ήταν το 1943. Την γυναίκα μου ελέαν την Ειρήνη. Εκάμαμε πέντε κόρες και ένα γιο.

Με τα γύρω χωριά που εζούσαν και Τουρκοκύπριοι πώς επερνούσετε ως το πόλεμο; Εσμίετε; Επερνούσετε καλά;

Εσμίαμεν και οι Τούρκοι ήταν υποχρεωμένοι που μας. Έρχονταν στην Αθήνα και τους εδίναμε δουλειά για να φκάλουν μεροκάματο να ζήσουν. Εδουλεύαν στο θέρος, στα κτίσματα, σε όλες τις δουλειές. Από το Πετροφάνι, τη Μελούσια, τη Λουρουτζή ήταν έρχονταν να δουλέψουν για να ζήσουν την οικογένειά τους.

Πώς εθερίζετε τότε που δεν είχατε μηχανήματα όπως σήμερα;

Εγώ έφτασα τζιά τη δουκάνη, τζιά το θέρος με το δρεπάνι τζιαίτωρά το κομπάϊ και όλα. Παλιά οργώναμε με τα ζώα. Δεν εγινόταν να είσαι γεωργός τζιά να μεν έσιης ζώα. Ήταν η δουλειά μας, άλλοι θυσιοί, άλλοι ρεσπέριες (γεωργοί).

Όταν ετελειώνετε τη δουλειά σας τζιαίση-

έννετε στο καφενείο τι ελέετε να περάσει η ώρα σας;

Έλαμεν παραμύθια. Εμιλούσαμε τζιά για τις δουλειές μας, για τα χωράφια μας, για τα ζώα μας.

Εσύ εκατάφερες να σπουδάσεις τα παιδιά σου ή επήλια μόνο στο γυμνάσιο;

Τα παιδιά μου ετελειώσαν όλοι το γυμνάσιο. Αρκετά από τα εγγόνια μου σπούδασαν σε πανεπιστήμιο.

Παππού, πε μας λίγο για το χωριό παλιά. Τι θυμάσαι που τους γάμους, τις γιορτές σας;

Οι γάμοι μας κρατούσαν 4-5 μέρες διασκέδαση. Την ύστερη (τελευταία) ημέρα οι κουμπάροι εγυρίζαντις αυλές των συγγενών για να μαζέψουν κοτόπουλα να τα σφάξουν και να τα φέρουν των γυ-

ναικών να τα μαειρέψουν. Επερνούσαμεν πάντα αγαπημένοι.

Το πανηγύρι σας, του Αγίου Φωκά ήταν πάντα έτσι μεγάλη γιορτή όπως σήμερα, θυμάσαι;

Ναι, ήταν που πάντα έτσι μεγάλο πανηγύρι. Έρχετουν πολλούς κόσμος στην Αθήνα. Τους ξένους μας τους εταίζαμε σπίτι μας, δεν υπήρχαν εστιατόρια όπως σήμερα.

Έρχετουν τζιαί κόσμος που μακριά για να δουλέψει στην Αθήνα;

Έρχονταν που την Πάφο να θερίσουμε με τα δρεπάνια για να ζήσουν αφού υπήρχε παντού φτώσια και ο κόσμος επείναν. Εδουλεύαν μαζί αντρόγυνα για 2 σελίνια, ο άντρας εθέριζε και η γυναίκα έδενε τα δεμάτια.

Τωρά τελευταία εσταμάτησες να δουλεύεις παππού;

Ειμαι 95 χρονών, γέρος. Έκαμά τα όλα, πολλές δουλειές στη ζωή μου ως σήμερα. Εξεκίνησα που το μεταλλείο, έκαμα γεωργός, χαμάλης, έκαμα τζιά απορκιτζές (χτίσματα). Έκαμα χαμάλης στις αποθήκες στην Αθήνα άμα έρχονταν τα προϊόντα και που το χωριό και που τα περίχωρα. Εφόρτωνα μια αποθήκη σιτάριτη μέρα. Φορτώνουμιον τους σάκους με 80 και 100 οκκάσες μέχρι να γεμίσει ως πάνω η αποθήκη. Σκληρές δουλειές. Μέχρι πριν λλίες μέρες εγγύριζα με το ποδήλατο και εκρατούσα την τσάππα και επήννα να τσαππίσω. Τωρά πιον εν καιρός μου να πνάσω.

Πράγματι σκληρές δουλειές χωρίς τα μέσα που διατίθενται στη σήμερα για να δουλέψει κανείς. Όμως ο κος Αναστάσης δούλεψε σκληρά για να μεγαλώσει τα παιδιά του και να συντρήσει την οικογένειά του. Καιρός τώρα πια να ξεκουραστεί και να χαρεί παιδιά και εγγόνια.

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ ΤΟ 1978

Με αφοσίωση στην παράδοση των γεύσεων η Εταιρεία Α/φοι Πάντζιαρου Λτδ, από το 1978 δραστηριοποιείται ενεργά στον τομέα της εγχώριας γαλακτοβιομηχανίας. Σήμερα εκσυγχρονίζει τους εργαστηριακούς της χώρους και στοχεύει παράλληλα σε Ευρώπη και Μέση Ανατολή.

Η Εταιρεία Α/Φοι Πάντζιαρου ιδρύθηκε το 1978 από τους αδελφούς Πάντζιαρου όπου και ασχολούνται με την τυροκομία. Η συνέχεις επέν-

δυση της εταιρείας σε σύγχρονη τεχνολογία, η μακρόχρονη εμπειρία της στον τομέα αυτό, καθώς και η αφοσίωση στην ποιότητα και την υγειεινή αποτελούν εχέγγυα για την συνέχιση της επιτυχιμένης ανοδικής πορείας της εταιρείας. Όλα αυτά σε συνδυασμό με την δυναμικότητα που διακατέχει τόσο τη διεύθυνση όσο και το προσωπικό της Εταιρείας αποτελούν τα κύρια συστατικά της επιτυχίας της. Η εταιρεία έργαζεται στις υπερσύγχρονες εγκαταστάσεις της κάτω από τις αυστηρές απαιτήσεις του HACCP και ISO 22000.

ΦΡΕΣΚΙΑ ΑΝΑΡΗ: Η Αναρή είναι και αυτή παραδοσιακό προϊόν αφού η Παρασκευή της βγαίνει από την διαδικασία παρασκευής του χαλουμιού. Είναι πολύ ελαφρύ τυρί, χαμπλό σε λιπαρά.

ΤΥΡΙ ΓΙΑ ΦΛΑΟΥΝΕΣ: Το τυρί της φλαούνας παρασκευάζεται ειδικά για τις μέρες του πάσχα. Το τρίμμα αυτού του τυριού είναι βασικό συστατικό για το μείγμα της παραδοσιακής φλαούνας.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΘΗΑΙΝΟΥ
ΤΗΛ: 24522686 , ΦΑΞ: 24523155

email:pantziarosbros@cytanet.com.cy

ΝΙΚΟΣ ΜΗΝΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥ

Ο Νίκος Μηνάς έμεινε αιχμάλωτος εβδομήντα τρεις ολόκληρες μέρες στις φυλακές των Αδάνων και της Αμάσιας

Πίσω από την καθημερινότητα και τον εφησυχασμό, η μνήμη και η συνείδηση πάνε στα τραγικά γεγονότα του προδοτικού πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής. Έτσι αναθερμάνουμε το νόστο της επιστροφής στην κατεχόμενη γη μας και διατηρούμε άσβεστη την πίστη και την ελπίδα για λευτερία.

Σαν ένα κουβάρι θα ξετυλίξουμε ένα κομμάτι από το νήμα της ζωής του συνδημότη μας Νίκου Μηνά, που είχε την αποχή να πιαστεί αιχμάλωτος στα χέρια των Τούρκων και ταυτόχρονα την τύχη να σωθεί και να επιστρέψει πίσω, κατά την ανταλλαγή των αιχμαλώτων.

Γυρίζοντας το χρόνο πίσω βρισκόμαστε στην πρώτη φάση της τουρκικής εισβολής και ο Νίκος 29 χρονών τότε, καλείται να υπηρετήσει την πατρίδα και να πολεμήσει μαζί με χιλιάδες Κύπριους εναντίον των Τούρκων. Ο λόχος του οδηγείται αρχικά στη Λάρνακα, αργότερα στην Αγλαντζιά και καταλήγει στο Παλαίκυθρο όπου στρατοπεδεύουν στην αυλή του σχολείου.

Πραγματοποιείται η δεύτερη φάση της τουρκικής εισβολής και η Τουρκία με πανίσχυρο στρατό και σύγχρονα όπλα πλησιάζουν στο Παλαίκυθρο. Διαδίδεται ότι ο στρατός μας συνεχώς υποχωρεί και οι Τούρκοι προχωρούν νοτιότερα.

Στις 14 Αυγούστου τα ξημερώματα οι στρατιώτες στο Παλαίκυθρο ξυπνούν από τον ήχο των τουρκικών αεροπλάνων που βομβαρδίζουν ανελέητα. Συγκεντρώνονται και σκέφτονται συλλογικά πώς να ενεργήσουν. Ο διοικητής με δυο αξιωματικούς φεύγει προς άγνωστη κατεύθυνση και ο λόχος παραμένει με δυο ανθυπολοχαγούς, οι οποίοι αποφασίζουν να μπουν οι στρατιώτες σ' ένα λεωφορείο και να πάνε από την Τύμπου στο Πυρόι με τελικό προορισμό την Αθήνα. Στο λεωφορείο υπήρχαν περίπου 25 άτομα ανάμεσα στα οποία ήταν και οι συνδημότες μας Γεώργιος Πίκης και Βάσος Χειμώνας οι οποίοι μέχρι και σήμερα αγνοούνται.

Κατά τη διαδρομή, τουρκικά άρματα που αντιλήφθηκαν το λεωφορείο άρχισαν να βάλλουν εναντίον του. Έντρομοι οι στρατιώτες πήδηξαν έξω από το λεωφορείο και άρχισαν να τρέχουν σε διαφορετικές κατεύθυνσεις γεμάτοι φόβο και πανικό. Ο Νίκος έσπασε με το όπλο του το πισινό τζάμι του λεωφο-

ρείου και άρχισε να τρέχει προς το Παλαίκυθρο σε ένα καταιγισμό πυρών.

Ο Νίκος κατευθύνθηκε σ' ένα χοιροστάσιο όπου συνάντησε ακόμη τέσσερις στρατιώτες που ήταν μαζί του στο λεωφορείο. Στη συνέχεια ήρθαν ακόμα δύο άτομα και έγιναν καμιά εικοσαριά. Με κομμένη την ανάσα παρακολουθούσαν τα άρματα που συνέχιαν την πορεία τους προς το Βαρώσι.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας έβγαλαν νερό από ένα κοντινό πηγάδι και ο Νίκος

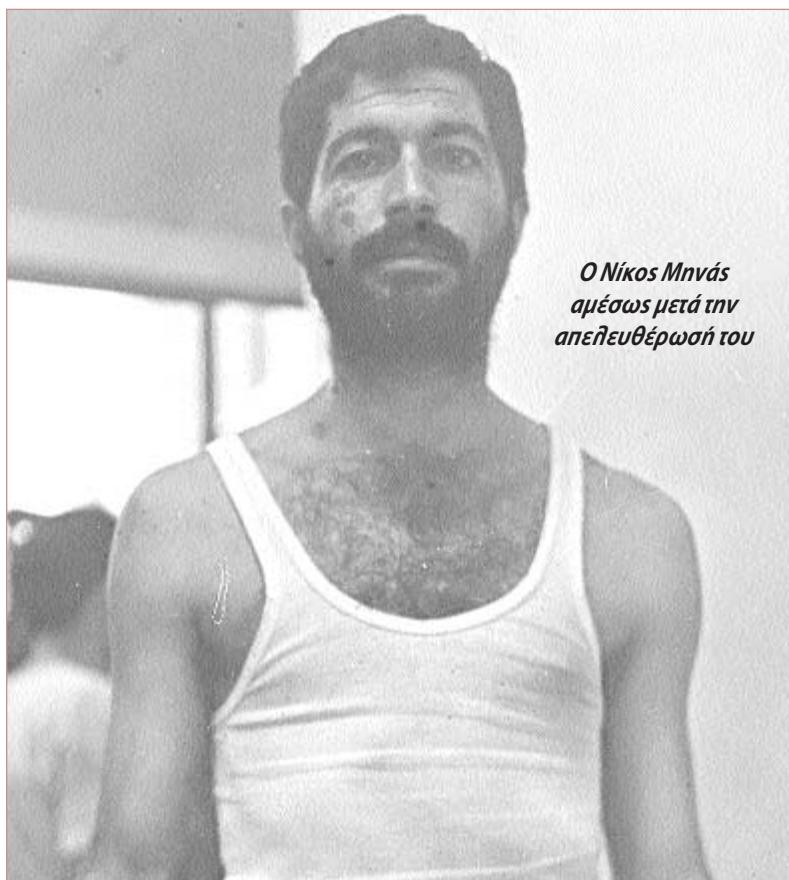
σουν αν είδαν άλλους στρατιώτες, άρχισαν να τρέχουν μακριά. Το πρώι της επόμενης μέρας αντίκρισαν τουρκικά άρματα. Αναγκάστηκαν να κατευθυνθούν προς το Παλαίκυθρο και έφτασαν σε ένα τουβλοποιείο όπου και κρύφτηκαν προβληματισμένοι γιατίς επόμενες τους ενέργειες. Ένα όχημα των Ηνωμένων Εθνών σταμάτησε και ο Νίκος με τους συντρόφους του, τους παρακάλεσαν να τους μεταφέρουν στην περιοχή της Τύμπου. Αυτοί αρνήθηκαν και

τους συμβούλευσαν να μπουν στο χωριό και να παραδοθούν. Στο χωριό οι Τούρκοι λεηλατούσαν με μανία και μόλις τους αντιλήφθηκαν γύρισαν τα όπλα καταπάνω τους, τους ακούμπησαν με τα χέρια ψηλά στον τοίχο, τους ερεύνησαν τους χτύπησαν και στη συνέχεια τους οδήγησαν στο σχολείο όπου ήταν μαζεμένοι αρκετοί Ελληνοκύπριοι. Στην είσοδο του σχολείου, ο Τούρκος αξιωματικός τους προστάτευσε από τη μανία των Τούρκων στρατιωτών που προσπαθούσαν να τους αποσπάσουν με άγριες διαθέσεις. Ο Νίκος 35 χρόνια μετά είναι πεπεισμένος πως γλίτωσαν από την ανθρώπινη συμπεριφορά του Τούρκου αξιωματικού.

Στη συνέχεια με ένα λεωφορείο τους οδήγησαν στο Έξω Μετόχι της Κυθρέας όπου ήταν η Διοίκηση των Τούρκων. Εκεί οι Τούρκοι επέμεναν να μάθουν πού έκρυψαν τα όπλα τους, απειλώντας να τους σκοτώσουν. Στη συνέχεια τους έδεσαν τα χέρια με σπάγκο στο πίσω μέρος του σώματος και τα μάτια με ρούχο και τους φόρτωσαν σ' ένα λαντρόβερ.

Ο Νίκος ήταν σίγουρος πως πλησιάζει το τέλος του και ζύνε τις τελευταίες του στιγμές. Όλη η ζωή του σαν ταινία περνούσε από μπροστά του, τα παιδικά του χρόνια, οι γονείς του, οι συγγενείς του, η γυναίκα του Μαρία και ο νεογέννητος γιος του Κωνσταντίνος. Τους πήγαν στον Αστυνομικό Σταθμό στο Μπογάζι της Κερύνειας.

Το βράδυ τους έβαλαν σε μια μάντρα και το επόμενο πρωί τους μετάφεραν στις φυλακές Σεραΐου της Λευκωσίας. Εκεί παρέμειναν μια βδομάδα και αφού τους έδεσαν τα χέρια και τα μάτια τους

Ο Νίκος Μηνάς
αμέσως μετά την
απελευθέρωσή του

✓ Ο Νίκος ήταν σίγουρος πως πλησίαζε το τέλος του και ζούσε τις τελευταίες του στιγμές.

✓ Στο χωριό οι Τούρκοι λεηλατούσαν με μανία και μόλις τους αντιλήφθηκαν γύρισαν τα όπλα καταπάνω τους

✓ Κατά τη διαδρομή, τουρκικά άρματα που αντιλήφθηκαν το λεωφορείο άρχισαν να βάλλουν εναντίον του. Έντρομοι οι στρατιώτες πήδηξαν έξω από το λεωφορείο και άρχισαν να τρέχουν σε διαφορετικές κατεύθυνσεις γεμάτοι φόβο και πανικό. Ο Νίκος έσπασε με το όπλο του το πισινό τζάμι του λεωφορείου και άρχισε να τρέχει προς το Παλαίκυθρο σε ένα καταιγισμό πυρών.

Ο Νίκος κατευθύνθηκε σ' ένα χοιροστάσιο όπου συνάντησε ακόμη τέσσερις στρατιώτες που ήταν μαζί του στο λεωφορείο. Στη συνέχεια ήρθαν ακόμα δύο άτομα και έγιναν καμιά εικοσαριά. Με κομμένη την ανάσα παρακολουθούσαν τα άρματα που συνέχιαν την πορεία της Τύμπου. Αυτοί αρνήθηκαν και τους συμβούλευσαν να μπουν στο χωριό και να παραδοθούν. Στο χωριό οι Τούρκοι λεηλατούσαν με μανία και μόλις τους αντιλήφθηκαν γύρισαν τα όπλα καταπάνω τους, τους ακούμπησαν με τα χέρια ψηλά στον τοίχο, τους ερεύνησαν τους χτύπησαν και στη συνέχεια τους οδήγησαν στο σχολείο όπου ήταν μαζεμένοι αρκετοί Ελληνοκύπριοι. Στην είσοδο του σχολείου, ο Τούρκος αξιωματικός τους προστάτευσε από τη μανία των Τούρκων στρατιωτών που προσπαθούσαν να τους αποσπάσουν με άγριες διαθέσεις. Ο Νίκος 35 χρόνια μετά είναι πεπεισμένος πως γλίτωσαν από την ανθρώπινη συμπεριφορά του Τούρκου αξιωματικού.

Στη συνέχεια με ένα λεωφορείο τους οδήγησαν στο Έξω Μετόχι της Κυθρέας όπου ήταν η Διοίκηση των Τούρκων. Εκεί οι Τούρκοι επέμεναν να μάθουν πού έκρυψαν τα όπλα τους, απειλώντας να τους σκοτώσουν. Στη συνέχεια τους έδεσαν τα χέρια με σπάγκο στο πίσω μέρος του σώματος και τα μάτια με ρούχο και τους φόρτωσαν σ' ένα λαντρόβερ.

Ο Νίκος ήταν σίγουρος πως πλησιάζει το τέλος του και ζύνε τις τελευταίες του στιγμές. Όλη η ζωή του σαν ταινία περνούσε από μπροστά του, τα παιδικά του χρόνια, οι γονείς του, οι συγγενείς του, η γυναίκα του Μαρία και ο νεογέννητος γιος του Κωνσταντίνος. Τους πήγαν στον Αστυνομικό Σταθμό στο Μπογάζι της Κερύνειας.

Το βράδυ τους έβαλαν σε μια μάντρα και το επόμενο πρωί τους μετάφεραν στις φυλακές Σεραΐου της Λευκωσίας. Εκεί παρέμειναν μια βδομάδα και αφού τους έδεσαν τα χέρια και τα μάτια τους

(Μέρος του υλικού είναι παραμένο από τη βιντεογραφημένη διήγηση του κ. Νίκου Μηνά στα παιδιά του Γ' 3 στις 29 Μαΐου 2009).

Δέσποινα Ζαννεττίδου
Πουγεράση

Με τους καλύτερους οιωνούς ξεκίνησε η προετοιμασία του ΟΘΕΛΟΥ

Από 20 Ιουλίου έχει ξεκινήσει την προετοιμασία του για τη νέα ποδοσφαιρική χρονιά η ομάδα του Οθέλλου. Οι προπονήσεις γίνονται στο γήπεδο της Κοφίνου για το λόγο ότι στο γήπεδο της ομάδας μας γίνονται βελτιωτικά έργα τα οποία θα ολοκληρωθούν περί τις 20 Αυγούστου.

Έχουν καλεστεί 27 ποδοσφαιριστές οι οποίοι θα είναι αυτοί που θα προσπαθήσουν να δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους για να καθιερωθεί η ομάδα μας στη Β' κατηγορία. Αυτοί είναι:

Ανδρέας Στυλιανού, Σίμος Τσιάκας, Στέφανος Γεωργίου, Πέτρος Μέσσιος, Tomasz Bednaruk, Tomasz Czepinski, Σάββας Θούπος, Λούης Παπακωνσταντίνου, Loutzero Dansilveira, Zera Ompako, Γιώργος Βασιλείου, Rafal Wiacek, Δημήτρης Σάμμουτος, Ανδρέας Σαούρος, Πέτρος Πέτρου, Βασίλης Ταχτινής, Nimes de Pinia, Encola Empela, Κώστας Ζορπάς, Πολυχούζουρης Μάριος, Κυριάκος Κυριάκου, Βασίλης Χατζηγιαννακού, Svetlo Panaski, Τζιακούρης Δημήτρης, Σπύρος Κομωδόρης, Ανδρέας Ηρακλέ-

ους, Φωκάς Καρούσιος.

Το βασικό στάδιο προετοιμασίας της ομάδας θα γίνει στην Πολωνία από τις 10/8/09 μέχρι 19/8/09. Έχουν διευθετηθεί αρκετά φιλικά παιχνίδια για καλύτερη προετοιμασία της ομάδας

τα οποία είναι τα ακόλουθα: Ονήσιος- Διγενής Ορόκλινης- Σπάρτακος- ΠΑΕΕΚ- Χαλκάνωρας- Ηρακλής Γερολάκου- ΜΕΑΠ- Αναγέννηση Γερμασόγιας.

Προπονητική ομάδα θα είναι και φέ-

τος οι Γιώργος Κοσμάς (προπονητής), Γιώργος Σπυριδάκης (βοηθός προπονητής) και Χάρης Χαρή (προπονητής τερματοφυλάκων).

Όπως και σε προηγούμενες χρονιές έτσι και στη φετινή περίοδο οι ομάδες

των U21- U17- U15- U13 θα συμμετάσχουν στα πρωταθλήματα της Κ.Ο.Π.

Επίσης υπάρχουν και τα τμήματα των ακαδημιών. Οι εγγραφές των πιο πάνω τμημάτων θα αρχίσουν αρχές Σεπτεμβρίου.

Δήλωση κ. Αγγελικής Ρούση με αφορμή την επίσκεψη στα εγκαίνια του Δημοτικού Μουσείου Αθηένου

Εκπροσωπώντας τον Δήμαρχο Νεάπολης Αιτωλ/νίας κ. Καπελλάκη Κων/νο, αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση που παρευρίσκομαι σήμερα ανάμεσα στους Αδελφούς Κυπρίους του Δήμου Αθηένου, το Δήμαρχο κ. Παπούη Σπύρο, το Δημοτικό Συμβούλιο και όλους τους κατοίκους. Ιδιαίτερη είναι η τιμή να παρίσταμαι στα εγκαίνια του Δημοτικού Μουσείου Αθηένου, από το οποίο αποκαλύπτεται η ιστορικότητα και η πλούσια αρχαιολογική κληρονομιά της περιοχής Αθηένου, καθώς οι ανασκαφές στους αρχαιολογικούς χώρους Μάλλουρας και Γόλγων, έφεραν στο φως σημαντικά αρχαιολογικά ευρήματα από οποία σήμερα κοσμούν προθήκες στό στο Δημοτικό Μουσείο Αθηένου και στο Επαρχιακό Μουσείο Λάρνακας, αλλά και στα Μουσεία Λούβρου στο Παρίσι και Μητροπολιτικό Μουσείο της Νέας Υόρκης, από τα οποία προκύπτει αφενός η ελληνικότητα του τόπου αυτού, αφετέρου ο πολιτισμός που αναπτύχθηκε από αρχαιοτάτων χρόνων.

Σήμερα με τη λειτουργία του Δημοτικού Μουσείου Αθηένου, ο πολιτισμός αυτός γίνεται ευρύτερα γνωστός και διατηρείται ως κληρονομιά από γενιά σε γενιά αφού αποτελεί κυρίαρχο στοιχείο

αναφοράς και καταγωγής όλου του λαού της Κύπρου.

Νομίζω ακόμη ότι η έκθεση στους χώρους του Μουσείου και όλων των άλλων πολιτιστικών, εθνογραφικών και ανθρωποτυπικών στοιχείων, τις ιδιαίτερα σημαντικές αιγιογραφίες του πατέρο Καλλίνικου, τους τιμημένους ήρωες του Δήμου Αθηένου που έπεσαν για την ελευθερία της Κύπρου, καθώς και τις παραδοσιακές δράσεις και επαγγέλματα της Αθηένου, αποδεικνύουν ότι πράγματι το νήματου χρόνου, της ιστορίας και του πολιτισμού του τόπου αυτού είναι ενιαίο και συνεχές.

Ως εκπρόσωπος του Αδελφοποιημένου Δήμου Νεάπολης αισθάνομαι υπερήφανη για την ιστορικά καίτον πολιτισμό της Αθηένου, δεδομένου ότι το Μουσείο αυτό θα αποτελέσει την δεξαμενή άντλησης και διάδοσης των πολιτιστικών στοιχείων του και έτσι θα πραγματώσει σημαντικό κομμάτι της Αδελφοποίησης των Δήμων μας.

Συγχαρητήρια στο Δήμαρχο κ. Παπούη Σπύρο, όλους τους δημοτικούς συμβούλους, τους αρχαιολόγους και όλους τους συντελεστές που βοήθησαν να λειτουργήσει το Δημοτικό Μουσείο Αθηένου.

Σας ευχαριστώ.

Εγκαίνια έκθεσης Αθηενιτών καλλιτεχνών

Από τα εγκαίνια της πρώτης έκθεσης έργων Αθηενιτών καλλιτεχνών που πραγματοποιήθηκε στο Καλλινίκειο Δημοτικό Μουσείο Αθηένου.

Γνωρίζατε ότι...

- Μια από τις προλήψεις στην Αθηνέου υποστηρίζεται ανάκτοροι σχέχει αραιά δόντια θα πλουσίσει, ενώ αν έχει πυκνά δόντια θα φτωχύνει.
- Πριν από το 1974 υπήρχαν 9 λεωφορεία που πραγματοποιούσαν δρομολόγιο Αθηνέου-Λευκωσία και ένα για τη Λάρνακα.
- Οι Αθηνέντες είναι διοκτήτες 40.000 σκαλών γης.
- Το έτος 1970 οι μαθητές του Δημοτικού ήταν γύρω στους 530 και οι κάτοικοι περίπου 3650. Σήμερα, που οι κάτοικοι είναι περίπου 5200, οι μαθητές του Δημοτικού είναι γύρω στους 400.
- Στη Μάλλουρα ανευρέθηκαν τα υπολείμματα ουλάχιστον 130 σκελετών, οι οποίοι μαρτυρούν ότι οι τάφοι χρησιμοποιήθηκαν από οικογένειες που διαδέχονταν η μια την άλλη για πολλές γενείς.
- Ο οικισμός της Μάλλουρας παρήκμασε κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας και εγκαταλείφθηκε μέσα στο 19ο αιώνα.
- Μιανότια περιοχή της Αθηνέου λέγεται Κακοσκάλα, διότι στην περιοχή αυτή υπάρχει μια απότομη ανηφόρα, από την οποία περνούσαν στα παλιά χρόνια οι Αθηνέντες για να πάνε στη Λάρνακα μέσω Αρδελλερού και Αραδίπου. Ο δρόμος που περνούσε από τη συγκεκριμένη περιοχή, είχε απότομα ανεβάσματα και έμοιαζε σαν μια κακή σκάλα.
- Μια από τις παραδόσεις γιατοπώς πήρε το όνομά της η Αθηνέου αναφέρει πως τα παλιά χρόνια ήταν ληστής που εξορίστηκε για πάντα από την Αθήνα, ήρθε και κατοίκησε στην περιοχή μας και ο κόσμος είλεγε: «Πάμε στου Αθηναίου». Με τον καιρό αυτό άλλαξε σε Αθηνάιου.
- Οι μετανάστες από την Αθηνέου, σύμφωνα με τον αείμνηστο κοινοτάρχη Ζαννέτο Κούλλουρο, ως το έτος 1969 ήταν περίπου 720, χωρίς να περιλαμβάνονται τα μέλη των οικογενειών που δημιούργησαν στο εξωτερικό. Οι περισσότεροι ήταν στην Αυστραλία, την Αγγλία και την Αφρική.
- Την μπάλα παλαιότερα τα παιδιά την έφτιαχναν από υφάσματα τα οποία τα έκαναν ένα κουβάρι και στη συνέχεια έδεναν γύρω από αυτό λασπικά, που έκοβαν από το εσωτερικό λάσπιχτο ροχού από ποδήλατο, ώσπου να μεγαλώσει αρκετά και να μπορούν να παίζουν.

Δέσποινα Ζαννεττίδη
Πουγεράση

Τιμή στους ήρωες

Με αφορμή την 35η επέτειο από τα τραγικά γεγονότα του 1974, η Αθηνέου τίμησε τους ήρωες που θυσιάστηκαν υπερασπίζομενοι την πατρίδα. Επιμνημόσυνο λόγο εκφώνησε η φιλόλογος κ. Χρυστάλλα Κίτα.

Κύπρος 1974. Η είδηση ότι «Η Εθνική Φρουρά την στιγμήν αυτήν κύρια της καταστάσεως. Ο Μακάριος είναι νεκρός» κυριαρχεί. Η νήσος παραδίδεται εις χείρας ανόμων...

15 Ιουλίου 1974... Αλλιώτικο εκείνο το πρωινό... με τις ερπύστριες να οργώνουν την πρωτεύουσα, με τους όλους και τα τηλεβόλα, να πλήττουν αξίες, όνειρα κι ελπίδες του πολύπαθου νησιού σε τούτο το άκρο της Ανατολικής Μεσογείου. Η αμερικανοκίνητη Χούντα, η CIA, το NATO και η EOKA B θέτουν σε εφαρμογή τα ανόσια τους σχέδια και χαράζουν τις ζωές μας για μας, χωρίς εμάς. Διαγράφουν ζιφερό το μέλλον της πατρίδας και του λαού μας. Μετού αλόγοτης σκέψης τους πλήττουν τη λογική μας, την αξιοπρέπειά μας... Γιατί δικά τους συμφέροντα αναγκάζομαστε, να γίνουμε έρμαια των αδηφάγων τους ορέξεων... Σκοπός τους ήταν τάχατες η «αποκατάσταση της τάξεως» και μας έφεραν την πλήρη σταξία, στόχος τους «να σταματήσει ο αδελφοκτόνος πόλεμος» και μας κουβάλησαν τον Απίλα! Καταρρακώνει οι άνθρωποι πάσκιαν να κατανοήσουν τα ακατανόητα... Γκρεμισμένα κτίρια και αναστάτωση στις σκέψεις και τις ψυχές... Η Κύπρος και ο λαός της στα χέρια των ανόμων! Το Προεδρικό στις φλόγες, δεκάδες άνθρωποι, να στηρίζουν τις νόμιμες δυνάμεις, διαδηλώσεις σε όλες τις πόλεις, υπηρεσιακός πρόεδρος, μαζικές συλλήψεις, κατ' οίκον περιορισμοί... Κάποιοι μεταμορφώνονται σε δημίους του κυπριακού λαού, που αντιστέκεται, δεν παραδίδεται αμαρτήτι, είν' η ώρα άλλωστε για άλλο ένα Πολυτεχνείο και το συναισθάνεται βαθιά, πολύ βαθιά εντός του. Ο αδούλωτος κυπριακός λαός δε λυγίζει... Ο Μακάριος ζει... Κανείς δεν καταφέρνει να πλήξει την ελεύθερη πολιορκημένη μας συνείδηση.

Κι ήταν εκείνος ο διαπεραστικός, ο απδιαστικός ήχος των σειρήνων το πρώιμη 20ή Ιουλίου του 1974, που έθεσε τέρμα στα όποια ονειρά και τις ελπίδες μας... Τα γεγονότα της 15ης του Ιουλίου, νωπά ακόμα στη μέρη, καταφέρνουν να ανοίξουν τις κερκόπορτες στον Απίλα... η νήσος των Αγίων παραδίδεται με βαρύ ακάνθινο στέφανο για μια προδιαγεγραμμένη σταύρωση σε ένα ανηφορικό Γολγοθά... Προσφέρεται ως αμνός σε σφαγή ο τόπος και ο λαός του. Χιλιάδες οι νεκροί, οι αγνοούμενοι, οι πρόσφυγες, οι εγκλωβισμένοι, οι ανάπτυροι, οι παθόντες και μια πατρίδα μισή... μια καρδιά μισή να αιμορραγεί... κι ένα συρματόπλεγμα να πλήγει τα χώματα μας...

35 χρόνια μετά... Η Κύπρος και ο λαός της με τη βία των όπλων παραμένουν μοιρασμένοι. Έποικοι κατακλύζουν τα βόρεια της νήσου, περιουσίες ξεπουλιούνται σε ξένους. Η προσπάθεια αλλοίωσης του δημογραφικού χαρακτήρα και οριστικοποίησης των τετελεσμένων ως δαμόκλειος σπάθη άνωθεν ημών.

Κι αν ήρθε εκείνη η ιερή στιγμή να ξαναπεραπτήσουμε, χωρίς περιορισμούς και επιδειξη εγγράφων, στο γραφικό λιμανάκι της Κερύνειας και τις ξανθέες αμμουδιές της Αμμοχώστου, ανήρθε εκείνη η ιερή ώρα, όπου θ' ανασάνουν μ' ανακούφιση ο τόπος κι άνθρωποι, αποτίνας φόρο τιμής στους πεσόντες γιατα ιερά καιτα οσιά μας, πρέπει με σθένος να αγωνιστούμε για ανατροπή των τετελεσμένων της κατοχής και της οριστικής διχοτόμησης, για μια βιώσιμη λύση στηριγμένη στα ψηφισματα του ΟΗΕ, που θα αποκαθιστά το διεθνές δίκαιο και τα ανθρώπινα δικαιώματα του λαού μας. Είμαστε έτοιμοι από καιρό να αφήσουμε στον αλάνθαστο κριτή του ιστορικού γίγνεσθαι το αμαρτωλό παρελθόν και να βαδίσουμε στο μέλλον, που θα φτιάχνουμε οι ίδιοι για μας... με ελπίδα και όραμα... Για μια Κύπρο της ειρήνης και της ευημερίας...

Αφηλά λοιπόν τις καρδιές μας, συμπατριώτισσες και συμπατριώτες, μες της γης μας το χώμα πιο βαθιά ριζωμένοι

κι ας μανίζουν οι ανέμοι.

Toύτο ακόμα το χρόνο
touτ' tην άνοιξη ακόμα
στον ορίζοντα πέρα
κάποιο φως κιόλας τρέμει!
Αψηλά τις καρδιές μας
κι αρχινά να ροδίζει,
η αλυσίδα μας πήρε
να βογγά και να τρίζει...

Πεσόντες και αγνοούμενοι της τουρκικής εισβολής της κοινότητας Αθηνέου

Πεσόντες

Δάρως Φώττηρος 21.7.1974

Γεννήθηκε στις 9 του Μαΐου 1954. Ήταν το δεύτερο παιδί του Νίκου και της Φρόσως Φώττηρου. Τελειώνοντας το δημοτικό σχολείο εργαζόταν ως σιδεράς. Στα δεκαοκτώ του χρόνια κατατάχθηκε στο στρατό. Τον Ιανουάριο του 1974 συμπλήρωσε τη στρατιωτική του θητεία. Τον Ιούλιο του 1974, με το που ξέσπασε η τουρκική εισβολή, έτρεξε να βοηθήσει την πατρίδα του. Από τις 20 Ιουλίου χάθηκαν τα χήνη του και τα οστά του ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο του DNA.

Παναγιώτης Ματσούκας 24.7.1974

Γεννήθηκε στις 16 Μαρτίου του 1945. Τέλειωσε το δημοτικό σχολείο και πήγε για δύο χρόνια στη Σχολή Σαμουήλ. Κατατάχηκε στο στρατό στις 18 Αυγούστου του 1964. Ήταν λοκατζής. Με την αποστράτευσή του ασχολήθηκε κυρίως με εμπορικές δουλειές. Τον Σεπτέμβριο του 1973 παντρεύτηκε με τη Λουκία. Τα γεγονότα του 1974 τον βρίσκουν στη μονάδα του έτοιμο να βοηθήσει την πατρίδα, για την οποία τελικά θυσιάστηκε στις 24 Ιουλίου. Η κόρη του Παναγιώτα, γεννήθηκε τον Δεκέμβριο του 1974.

Κώστας Τούμπας 18.8.1974

Γεννήθηκε στις 18 Αυγούστου του 1941. Παντρεύτηκε με τη Γεωργία το 1967 και απέκτησαν δύο παιδιά, τον Παναγιώτη και την Άντρη. Ο πόλεμος του 1974 βρήκε τον Κώστα Τούμπα να ασχολείται με τις αγελάδες και τα περιβόλια του. Με το κάλεσμα της πατρίδας κατάκτηκε στο στρατό. Παρέμεινε στην Αθηνέου και μετά τη δεύτερη εισβολή. Πυροβολήθηκε και σκοτώθηκε στις 18 Αυγούστου του 1974, τη μέρα των γενεθλίων του, σε ηλικία 33 χρονών.

Αγνοούμενοι

Βάσος Χειμώνας

Γεννήθηκε στις 18.4.1943. Παιδί του Γιώργου και της Παναγιώτας Χειμώνα, είχε ακόμα τρία αδέλφια. Τελεώνωντας το δημοτικό σχολείο, ακολούθησε το επάγγελμα του μηχανικού αυτοκινήτων. Υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία και απολύθηκε ως λοχίας. Το 1974 έτρεξε να υπηρετήσει την πατρίδα του. Δεν επέστρεψε όμως ποτέ... αγνοείται.

Γεώργιος Πίκης